

Veto

Leuvens Studentenweekblad
Jaargang 13, '86-'87
Nr. 11, dd. 11 december 1986
ISSN: 0773-5162

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie
Verant. Uitg.: Filip Huyzenruyt
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
Tel. 016/22.44.38

Doorie mus

Het heeft niet mogen baten, de verworping van de rode burchten in Leuven blijft zich voltrekken. Jaren noemde men het "Het Kremlin", sinds enkele weken spreken we over "Het Erasmushuis"; de steengeworden humanisering van Letteren en Wijsbegeerte. Oh! Dit moest een opwarmertje worden voor de bespreking van de Erasmusontoonstelling in de Centrale Bib. Nou ja, dat moet je zelf maar lezen op p. 9.

Punk en de rest

"Plunk, of wat zei u?" Inderdaad, als wij al die jongelui zien pronken met hun millets, chipies en andere schone kieren, overvalt die vraag menig jongmens. Maar, voorwaar, er zijn mensen die over dit fenomeen van het einde der jaren '70 een tentoonstellingetje ten toon stelden. Wij neusden rond en na door een verloren gelopen hanekam in het oor geprikt te zijn maakten wij een verslag op p. 7.

De ballen

We doen hier bij Veto niet veel, maar als we iets doen, doen we het goed. Met onze 'moules rouges' is het niets anders. Nog maar net boven de doopvont gehouden, en nu al draaien als een trein. Dat moesten ook de 'communication all stars' ondervinden, want zij hadden de dubieuzen eer om als eerste door Veto ingemaakt te worden. Een verslag van een objectief waarnemer op p. 5.

Libanon

Wat kunnen ze nu in godsnaam nog over Libanon verzinnen dat al niet in minstens twintig kranten verschenen is, en door politieke kommentatoren al evenveel keren herkauwd is? Heel veel, denken Dirk Van Duppen en Lief Seuntjies, die een jaar in Libanon gewerkt hebben. Een elementaire inleiding over Soennieten, Sjijiten en andere vaak gehoorde maar nooit begrepen namen en plaatsen, op p. 10.

Drieduizend nieuwe leden op weg naar de Faculty-club, maar...

(Foto Jef Bogaerts)

op dat moment was daar een privee-feest aan de gang.

Gelukkig schonk Thierbrau net op het goeie ogenblik een gratis vat.

(Foto Jeroen Revalk)

Al 3000 betogers, maar resultaten?

Drieduizend studenten op straat tegen de regeringsmaatregelen — in Leuven alleen al. Bezetting. Nog eens 800 man voor een spontane betoging 's avonds. Relletjes. De sneeuwbal die bij de bezetting van het rektorat uit het raam werd gegooid heeft duidelijk zijn effect niet gemist.

Maandag, even voor half drie. Op het Ladeuzeplein staan zo'n 500 mensen zich af te vragen of dat alles zal zijn. Van alle kanten komen nog mensen toegestroomd, maar de grote massa, nee, dat zal het niet worden. En toch, als de stoet zich een half uur later in 'de Bond' werpt geloven we onze ogen niet. Zeker duizend, iemand zegt tweeduizend. Drieduizend zal de uiteindelijke schatting zijn.

Drieduizend, waarin zowat alle kringen, met als grote uitzonderingen VTK, Ekonomika (er waren wel veel economie-studenten) en Medica, duidelijk — met spandoeken — vertegenwoordigd zijn. Met "Daniël, studenten kloten kan je wel" of "Komt St.-Anna klaar, studenten de sigaar". Opvallendst zijn echter 2 slogans waarmee een directe link naar de protestbeweging van Parijs wordt gelegd. "Exit Devaquet, Coens es-tu prêt" (Romania): het Franse voorbeeld werkt klaarblijkelijk inspirerend. Voor de bibliotheek werd ook al één minuut stilte gevraagd voor de student die in Parijs het leven liet.

Provokatie

Kwart over vier. Op de grote parkeerplaats voor het begijnhof en de Faculty-club maakt de rijkswacht zich klaar om de betogers op te vangen. Waarom dat moet gebeuren door midden op de parking een (grimmig!) kordon van hun stoottroepen op te stellen is echter niet duidelijk. De betoging is tot hier toe immers heel vredig verlopen, en men kan zich dan ook terecht afvragen wie hier nu provoceert.

Twintig minuten later komt het eerste nieuws van Akademische Raad overgewaaid: het eisenplatform van de studenten is als eerste punt op de agenda aangenomen. Dat is al een

kleine overwinning. Er is gejuich, maar de massa wordt ongeduldig — veel mensen druipen al af.

Uiteindelijk wordt, na veel gepalaver maar zonder beslissing vanuit AR, besloten om terug te betogen naar Alma II — onder andere om te vermijden dat het tot ongeregelde heden zou komen tussen het morrend publiek en de rijkswacht. In Alma II is overigens om 19 uur een vergadering gepland. Men wil daar wachten op de beslissing van Akademische Raad.

Bezetting

Ondertussen vernemen wij dat bij een eventuele negatieve beslissing van de Raad de Centrale Bibliotheek bezet zal worden. Ter plekke aangekomen treffen we hier en daar geheimzinnige studenten met ruzzakken aan, maar hoe de actie precies moet verlopen weet niemand. Ten eerste duurt het vrij lang voor de Raad een beslissing vrij geeft, en ten tweede blijkt de uitgegeven tekst later zo dubbelzinnig dat niemand goed weet of "dat nu een overwinning is of niet".

Op het laatste nippertje — de konciërge heeft ook al lont gerooken natuurlijk — wordt dan besloten om toch naar binnen te trekken. Met wat geduw en getrek lukt dat ook, maar bij gebrek aan vertegenwoordigers van sociale raad tast men ook nu weer in het duister omtrent hoe het verder moet. Het wordt echter gauw duidelijk dat echt blijven slapen in de bibliotheek moeilijk zal worden — een keukentje zoals in het rektorat is er niet, en de toiletten werden dadelijk gesloten.

Dankzij de spandoeken uit het venster, en met de hulp van praatvaardige studenten komt wel steeds meer volk opdagen, met als gevolg dat op de duur zowat iedereen voortdurend bezig is met in en uit het gebouw te lopen — en de verwarring steeds groter wordt.

Rijkswacht

Acht uur. Er is sprake van dat de rijkswacht op komst is om de bibliotheek te ontzetten, dat is alleszins het dreigement waar de pas aangekomen Masschelein mee schermt. Overal staan nu groepjes mensen te discussiëren over al of niet blijven. De massa (toch wel 500 man nu) heeft duidelijk behoefte aan verdere actie, maar

vervolg op p. 4

NATIONALE BETOGING

Op 16 december gaat er om 15.00 u in Brussel een nationale betoging door. Allen op post: verzamelen op het Ladeuzeplein om 13.00 u.

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op de het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen op Leuvense (studenten)aktualiteit, en ondertekend zijn met naam, studiejaar en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen); dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie worden in principe ingekort.

wat hij beweert, geen 55% van de 2de kammers les gevolgd hebben. Hier waren dan ook nog voorstanders van de staking aanwezig die (om begrijpelijke redenen) de doorgegane les niet wilden missen.

Het referendum bereikte wel degelijk een belangrijk deel van de studenten die op de dag van de stemming in de Valk waren. Wie echter de representativiteit van de stemming en daarom de legitimiteit van de staking in vraag stelt, betwist meteen de legitimiteit van het optreden van heel wat fakultair afgevaardigden en zelfs jaarpresidentia.

Jan Loyens (VRG-sociaal)

Betoging

Met belangstelling lezen wij het verslag van Jan Huyse over de betoging van maandag 1/12 ll. Enkele bedenkingen hieromtrent van onzentwege.

— U stelt zich de vraag of wij liever de rijkswacht kloten dan wel achter de democratisering van het onderwijs staan. Wij hebben inzake dit laatste onze eigen eis, nl. "Federalisering van het onderwijs", als oplossing tegen de verhoging van het inschrijvingsgeld en vermindering van de sociale toelagen. Dit maken wij ook graag kenbaar via slogans, pamflet (wo 3/12), spandoek...

Trouwens, er zijn mensen van ons mee met de betoging opgestapt en opgepakt bij de zitstaking in de Naamestraat. De manier waarop dit gebeurde was voor ons een reden om niet stil te blijven en ons ongenoegen te uiten.

— Reeds lange tijd wordt beweerd dat NSV met de rijkswacht zou meewerken. Zou men dan in korte tijd van mening veranderend zijn?

— Een half uur lang zijn we op ons verbodskot opgesloten geweest omdat de rijkswacht traangas tegen ons gebruikte. Dit is geen gezonde gelegenheid, de sporen zijn trouwens nog merkbaar. Toch ging tijdens deze periode het kat en muisspelletje verder. Blijkbaar zijn wij er dan niet voor nodig.

— Wij hopen dat hiermee enkele misverstanden uit de wereld zijn geholpen.

Herwig Huygebaert (voor NSV)

Nvdr: 1. De huidige toestand toont volgens ons voldoende aan dat federalisering niet de weg tot democratisering van het onderwijs is. 2. Ongenoegen uiten kan op verschillende manieren. De wijze waarop het NSV zijn ongenoegen uitte, kan in het licht van geen enkele doelstelling goedgekeurd worden.

Maffia

Hoe groot is mijn dankbaarheid! Eindelijk heeft er iemand de moed

gehad om de schandalige praktijken in "de betere kafes" aan de kaak te stellen. Ikzelf ben student en één van de velen die uit geldnood zich verplicht zag om gedurende een tijd te werken als garçon in "den Domus".

Hoewel slaat u de nagel op de kop in uw artikel! Want inderdaad: u heeft het niet met zoveel woorden gezegd, maar er is hier wel degelijk sprake van een "Roten-connection", het ruikt hier naar Maffia!

Laat ik deze uitspraak eventjes illustreren met een paar voorbeelden, die u ten dele al hebt aangehaald in uw artikel, maar ook andere die nog niet werden vermeld:

1) Ik vond het prachtig te kunnen lezen dat u de identiteit van een aantal door u geïnterviewde garçons niet kon bekend maken. Inderdaad, ook ik had destijds het zeer gedegen gevoel dat de eigenaars "machtige mensen" waren en dat "ik moest oppassen." Weet u, de werkgever daar was zodanig dat het me helemaal niet zou verbazen dat ze er een soort knokploeg op nahouden, en stelletje zware jongens, gorilla's zonder hersenen, die de puntjes op de i zouden zetten in geval van een "lastige" garçon bijvoorbeeld.

2) Dat zaken als Domus, Erasmus, Rector, enz. met een heleboel wettelijke bepalingen niet in orde zijn, weet nu intussen iedereen.

Wat niet iedereen weet, is dat de eigenaars van deze zaken en andere personen die in deze etablissementen betrokken zijn (grants) wel opvallende vrienden hebben.

Zo viel het mij bijvoorbeeld op dat pvv-schepen Sprockels in de Domus destijds wel een "bevoorrechte behandeling" toegewezen kreeg. Nou ja, dat bewijst natuurlijk niets, men heeft altijd "hoge" vrienden nodig, maar zij u ondertussen de link, en ziet u het probleem: hoever gaat de "connection", hoeveel kan zo'n zaak de hand boven het hoofd gehouden worden?

3) Trouwens als het dan toch moet, om volledig te zijn kan u nog een aantal geruchten aan het onwelriekende lijstje toevoegen. Noem het "geruchten", want we gaan hier niet iemand valselijk beschuldigen, nietwaar; en Veto geen proces wegens smaad op de hals halen.

Volgens die "geruchten" heeft onze vriend Roten al rechtstreeks te maken gehad met het gerecht in dit omwille van zwendel in bepaalde onroerende goederen. Wie het schoentje past...

Waarde redactie, waarom ben ik zo rancuneus, dat ik dit allemaal openbaar moet kunnen maken? Waarom laat ik die stomme zaak niet met rust, nu ik er toch niet meer werk?

Wraak, waarde redactie, bittere wraak. U heeft het vorige week in uw artikel al mooi uit de doeken gedaan en beter kan ik het niet zeggen, maar toch zeg ik het nogmaals opdat toekomstige kandidaatjobstudenten het zouden weten en opdat de Domus-maffiosi dit keer eens een goede veeg uit de pan zou krijgen: werken in de Domus is uitbuiting! Je bent overgeleverd aan het toeval welke tafels je wanneer krijgt en aan de willekeur van de maffiosi. Voorts moet je er extreem hard werken, soms ook heel lang, en

het ergste is nog de schandalige manier waarop de "hogeren" met je omgaan: je wordt er uitgescheten waar je bijstaat.

Bovendien beschouwen zij het als een dienst voor jou dat je er mag werken, want na je tafels moet je nog bijna een uur voor niets werken: frigo's aanvullen, bierbakken sorteren, vuil buitenzetten, terras afbreken enz.

In de Rector mogen geen zwarten binnen: schending van de wet op racisme en voor mij reden genoeg om ev. een boycot tegen deze zaak te organiseren. Onder de garçons is de sfeer niet best. Allen lijden er van de verschrikkelijke afmatting en opjaging door de "hogeren." Veel solidariteit bestaat er onder de garçons niet, ook omdat allen ergens wel zitten met een gevoel van schrik voor eventuele, zij het dan niet van tevoren gekende, represailles.

In hetzelfde licht plaats ik dan ook mijn verzoek om mijn naam en adres niet bekend te maken, maar dit artikel dat van mijn kant een wraakactie is, die tegelijkertijd de jobstudenten wil waarschuwen en de uitbuiters een lesje wil leren, dit artikel te onderschrijven met de woorden:

Naam en adres door de redactie gekend

Parafrenie

Lezer Vermant trekt van leer tegen dr. Somers en zijn opvatting over Jezus. Somers wordt ervan beschuldigd een "hedendaagse pseudopositivistische methode" toe te passen. Die methode is: alles in hokjes onderbrengen. Vervolgens geeft lezer Vermant een indrukwekkende opsomming van hokjes waarin hij onder meer Somers, Veto en Jezus onderbrengt. De conclusie moet dan blijkbaar zijn dat Somers ongelijk heeft... Vermant rept echter met geen woord over de theorie van Somers. Jezus wordt volgens hem "afgedaan als een parafrenisch figuur" en dat is dat. Vermant toont niet aan waarom Somers ongelijk zou hebben, hij weerlegt diens argumenten niet en draagt geen bewijzen aan van het tegendeel. Somers geeft een (op zijn zachtst gezegd oppermerkelijke) mening weer, met argumenten gestaafd, maar al wat Vermant doet is heel luid "boe" roepen, in de hoop dat Somers dan wel zal wegkruipen.

Het is best mogelijk dat Vermant geschoeerd is door de uitspraken van Somers. Dat is echter geen bewijs van diens ongelijk. Dat de persoon van Jezus eeuwenlang miljoenen begeesterd heeft, is ook geen argument. Ik zou niet graag horen dat iemand de geestdrift waarmee zo'n vijftig jaar geleden een bepaald iemand "door miljoenen" werd gevolgd, beschouwt als een "bewijs" van diens mentale gezondheid.

Vermant roept op om in verwondering te staan voor de "figuur van Jezus Christus" en dan zich af te vragen: "wie was hij dan?" Hij wil echter blijkbaar alleen de antwoorden horen die hem lief zijn. In dat geval is er nog weinig sprake van een vraag. Tot slot sleept Vermant er zowaar Orwell bij. Twijfel uiten over de "figuur" van Jezus Christus is volgens hem de voorbode van een dictatuur waar het niet eens zou toegelaten zijn

een... neusverkoudheid te hebben. Rare sprongen maakt het brein van lezer Vermant. Ik ruik zowaar een luchtje dat oproept tot boekverbranding, inderdaad de manier om Orwell af te wenden. Gelukkig ben ik geen pseudopositivist anders zou ik wel een term hebben voor zulk een ideeëngedoo.

Jan Van den Bulck

Intellectueel

Naar aanleiding van uw Veto-uitgave de dato 4/12/86 over het debat "1 jaar Martens-VI" wou ik graag het volgende kwijt:

Ten eerste getuigt uw titel "De politici zijn moe" van weinig originaliteit, meer nog hij doet helemaal niets ter zake.

Ten tweede noemde u de sfeer van het debat bijzonder mat, maar u vergat hierbij de oorzaak te vermelden. Nl.: het feit dat de oppositiepartijen nog nooit zo verdeeld zijn geweest. Om te beginnen de onzinnige praat van Louis Tobback die het imago van zijn partij steeds maar verder de grond in boort. Vervolgens de Groenen die aan hun alternatief te horen hun naam niet hebben gestolen. Ten laatste Jaak Gabriëls en de VU die steeds maar blijven volhouden aan verkeerde prioriteiten.

Verder lees ik dat er "inspiratieleze" vragen werden gesteld. Hier zit u alweer fout: Is de vraag "Wat is het alternatief van de oppositie (nadat deze kritiek op het gevoerde beleid had gegeven) dan zo inspiratielees? Het was juist een vraag (ik heb ze niet gesteld) om het debat open te trekken. Het antwoord op deze vraag was ronduit teleurstellend. Moet men van onkunde of van onwil spreken, ik weet het niet. Maar het is een feit dat het intellectueel peil van de oppositie ver beneden het niveau staat waarop aanspraak mag gemaakt worden.

Marnix Van de Caeter

De nieuwe tachtigers

De nieuwe "tachtigers" is de titel van een onlangs verschenen poëziebundel. In deze bloemlezing is werk verzameld van een 25-tal jonge Vlaamse dichters. Het initiatief tot deze bloemlezing werd o.m. genomen wegens een onvrede met het cultuurbelied in Vlaanderen, zeker wat betreft de literatuur van jongeren.

Tevens wil de bloemlezing een reactie zijn tegen een aantal uitspraken in de gevestigde literaire tijdschriften die beweren dat we leven in een tijd van restauratie, 'van het oude is het nieuwe', enz.

De bundel wil een staalkaart bieden van wat er op jong poëzievlak leeft in Vlaanderen, gaande van krytische, (neo-)romantische, sociaal-geëngageerde tot relativiserende- en zelfs podium-poësie. Meer hierover kan men vernemen op 13 december in "De Blauwe Schuit" waar de bundel zal worden gepresenteerd, met aansluitend optredens van de verscheidene dichters.

Donderdag 18/12

biedt café de 'CRASH' de Leuvense Criminologen zijn 2de verrassingsavond aan

COCKTAILAVOND

Wordt u ook graag eens verrast?

Zelfde adres.

MUNTSTR. 18 LEUVEN 016.200548

Veto, jaargang 12 nr. 11 dd. 11 december 1986

Redactieadres: 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven (016/22.44.38)

Hoofredactie: Didier Wijnants

Redaktiesekretaris: Hilde Devoghel

Redactie: Geert Coene, Marc Heeren, Jan Huyse, Erwin Jans, Marc Sys, Koen Van Muylem

Doka: Jeroen Revalk, Ingeborg Vandebunder, Peter Vermeiren

Zetwerk: Ria De Schutter, Marc Heeren, Jan Huyse, Filip Huyzentruyt, Didier Wijnants

Lay out: Chris Burggraave, Geert Coene, Lode Desmet, Jan Huyse, Carla Rosseels, Jan Van der Linden, Koen Van Muylem, Didier Wijnants, Trui Moerkerke, Marc Heeren

Medewerkers: Jan Antonissen, Patrick Bruynseraede, Lode Desmet, Arnout Fierens, Els Groossens, Rudy Lanssens, Jan Mertens, Trui Moerkerke, Eric Paredis, Raf Pauwels, Bruno Peeters, Carla Rosseels, Geert Van Eckert

Huistekenaars: Peter Carmen, Tuur Ruytjens

Eindredactie: Trui Moerkerke, Carla Rosseels, Didier Wijnants

Oplage: 8000 eksemplaren

Drukkerij: Rotatyp Brussel

Abonnementen: Studenten: 200,-; niet-studenten: 300,-; steun vanaf 500,-; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Agenda en Ad Valvas: ten laatste maandag voor verschijnen om 14.00 u op het redactieadres bezorgen

Redactievergadering: iedere vrijdagmiddag om 15.00 u.

Ooit al afgevraagd waarom de strepen op die schilden horizontaal staan? (Foto Peter Vermeiren)

Inside Akademische Raad

Ooggetuigenverslag

In de loop van de voormiddag belt Trees, de secretaresse van Masschelein, naar één van de studentenvertegenwoordigers om mee te delen dat, gezien de verwachte onlusten, de studentenvertegenwoordigers best langs de Schapenstraat de Faculty Club proberen te bereiken. Dat weerhoudt ons er niet van om de massaal opgekomen rijkswacht en hun waterkanonnen te gaan bekijken. Volgens iemand van de BRT (radio-nieuwsdienst) staan er een twintigtal overvalswagens, meer dan er tijdens de mijnbetogingen ingezet werden. Zijn de studenten nu dan toch gevaarlijker dan betogende mijnwerkers?

Vòr het binnenkomen van de Faculty Club vraagt een omvangrijk rijkswachtspersonage naar onze naam, hij heeft warempel een papiertje met de namen van de mensen die binnenmogen. Rond vier uur, het begin van de vergadering, zijn de overige leden van AR zeer benieuwd naar de betoging, die in de verste verte nog niet te zien is. De studentenvertegenwoordigers kunnen alleen zeggen dat ze zeer massaal is, en traagjes maar zeker optrekt naar de parking van de Faculty Club.

Dan blijkt dat de dekanen en voorzitters van de verschillende instituten door de rektor verzocht werden vroeger te komen, om verslag uit te brengen over de evolutie van de staking in de fakulteiten en instituten.

Bij het begin van de vergadering, iets na vier uur, stelt de rektor zelf voor om het allerlaatste punt van de agenda, de bespreking van de studentenakties, als allereerste punt te behandelen, zelfs voor de behandeling van de verslagen.

De hele strategie die de studentenvertegenwoordigers uitgewerkt hadden om dit te bekomen, was dus helemaal niet nodig gebleken, maar je kon nooit weten.

Vooreerst geeft Dillemans een overzicht van de bezetting van het rektorat. Hij deelt zijn beslissingen mee om de politie en de rijkswacht niet in te zetten om het rektorat te laten ontruimen, maar alleen diskreet politietoezicht te vragen. De vergadering gaat akkoord met die aanpak.

En dan de aktuele situatie... De redenen voor de rijkswachtbewaking van de Faculty Club zijn volgens de rektor driedelig. Ten eerste moet er voor gezorgd worden dat de vergadering van AR ongestoord kan doorgaan, ten tweede gaat er een tentoonstelling door van kunstwerken van de provincie Limburg (de eerste keer zelfs volgens de rektor), en tenslotte gaat er nog een kontaktdag van AIESEC voor ekonomiestudenten door (alhoewel veršovenen naar het huis van Chièvres).

Na Dillemans kunnen de studenten hun nota toelichten en aan de vergadering vragen of de Akademische Overheid het onderwijsplatform wil onderschrijven. De rektor geeft dan een omslachtige uitleg over de politiek van de KUL. Na anderhalf uur discussie besluit de vergadering om een motie uit te geven. Het blijkt dat Dillemans al in het weekend een tekst opgesteld heeft. Na enkele wijzigingen wordt deze tekst aanvaard (mits studentenprotest over het "verantwoord zijn van de verhoging van het inschrijvingsgeld en de koppeling ervan aan de sociale toelagen"). Het is dan ongeveer 18.00 u.

Een secretaresse van Dillemans, die speciaal hiervoor meegekomen is, zal de definitieve tekst uitkikken. De studentenvertegenwoordigers verwtigen hun achterban (en de BRT). Volgens Frans Van Nieuwenhove zal de uiteindelijke versie via Telefax later aan Belga doorgegeven worden.

REDAKTIONEEL

Pyrrhus

Als de studenten de afgelopen drie maanden onafgebroken aktie gevoerd hebben, was dat met een zeer concreet doel voor ogen: de afschaffing van de regeringsmaatregelen van het Sint-Annaplan. Omdat die maatregelen niet alleen de studenten, maar ook de universiteit als geheel troffen, trachtte men steun los te peuteren bij de Akademische Overheid. Steun, niet in de vorm van holle woorden, maar in de vorm van geld. Meer concreet: de KUL zou haar verhoging van de inschrijvingsgelden moeten intrekken en het geld teruggeven aan de studenten, om dan samen met de deze laatste naar de regering te stappen en het geld voor de instandhouding van de sociale sektor te halen waar het gehaald moet worden.

De unierf heeft ervoor gekozen om dat niet te doen. Ondanks herhaalde woordelijke steun- en solidariteitsbetuigingen, heeft zij eerst de eigen meubels gered, en het volle gewicht van de besparingen in de sociale sektor op de rug van de studenten laten wegen: door verhoging van de inschrijvingsgelden, en door verhoging van de huur- en maaltijdprijzen. Op die manier financieren de studenten zelf weer een stukje meer van hun sociale sektor. En verwordt het principe van zo'n sektor tot een aanfluiting van zichzelf.

Het studentenprotest tegen de houding van de KUL is hevig. Misschien wel voor het laatst. Want ook in de subsidies voor de studentenorganisaties wil men drastisch (tot 30%) gaan snoeien. Zodat men binnenkort geen rijkswacht meer nodig zal hebben om vreedzame protesten te

smoren. Arme KUL. En nu is er dat kommunikee. Een nietszeggend stuk papier waarin de Akademische Raad zich solidair verklaart met de studenten en een aantal vroegere standpunten inzake numerus clausus en forfaitaire betoelaging herhaalt. Een samenvatting van de toespraak van rektor Dillemans bij de opening van het akademiejaar. En ook toen al van de hand gewezen door een studentengeneratie die het 'words, words, words'-gedoe meer dan beu is.

Daarnaast kan men ook vragen stellen rond de beslissing van de Akademische Overheid (Dillemans? Masschelein?) om het aan de rijkswachters over te laten de Centrale Bibliotheek schoon te vegen. Wellicht vreesde de Akademische Overheid voor onherstelbare beschadigingen aan het boekenbestand. Maar is het dan verstandig om rijkswachters, die de voorbije dagen en weken al meermaals van ekstreme middelen (traangas, matrasklagen) gebruik maakten, opdracht te geven om geweldloze studenten te ontzetten? Moet men niet meer schrik hebben voor een horde dolle ordehandhavers dan voor studenten die (een enkele kleine misstap buiten beschouwing gelaten) steeds eerbiedig en voorzichtig met de gebouwen en inboedel van de universiteit zijn omgesprongen. Laten we duidelijk zijn. Na twee woelige weken staan Leuvense studenten nog bijna even ver. De zo goed als nietszeggende verklaring van de akademische raad is niet meer dan een

Pyrrhus-overwinning. Maar duidelijk is ook dat de Leuvense student gewonnen is voor de 'demokratisering van het onderwijs'. Meer dan ooit is het belangrijk dat de studenten en kringen doorzetten en niet afknappen op de lakse houding van de akademische overheid. De volgende stap is de nationale betoging in Brussel, op dinsdag 16 december.

De tekst van Akademische Raad

Naar aanleiding van de studentenakties tegen de besparingsmaatregelen voor de universiteiten bevestigd de Akademische Raad van de KU Leuven de volgende standpunten:

1. De Raad herhaalt en bevestigt het protest dat reeds vroeger door de Rektor namens de KU Leuven werd geuit tegen de regeringsmaatregelen: deze maatregelen treffen het universitair onderwijs en het onderzoek en tasten de sociale sektor van de universiteiten drastisch aan. Ook al is een sanering van de overheidsfinanciën nodig, het is onverantwoord dat het wetenschappelijk onderzoek en de kansen van jongeren op vorming op het hoogste nivo zouden worden beperkt, omdat deze bepalend zijn voor de toekomst. De Akademische Raad wijst erop dat de Vlaamse Universiteiten reeds een substantiële achterstand kennen, die dringend moet rechtgetrokken worden.
2. De Akademische Raad deelt de zorg van de studenten voor de demokratisering van het hoger onderwijs en bevestigt zijn duidelijke stellingname tegen Numerus Clausus; hij waarschuwt de Regering tegen verdere maatregelen die de toegang tot het hoger onderwijs zouden beperken en de demokratisering van het onderwijs terugdringen. Met de studenten eist de Akademische Raad dat de betoelaging per student wordt gehandhaafd en geen forfaitaire betoelaging

wordt ingevoerd. De Raad vraagt prioritair een ernstige aanpassing (o.a. gezinsvriendelijker) en verdere indexering van studietoelagen om de sociale hefboomfunctie daarvan te behouden.

3. Gezien de doorgevoerde verminderingen van de toelagen voor onderzoek en onderwijs en voor de sociale sektor, bevestigt de Akademische Raad de keuze van de KU Leuven om te zorgen voor een behoud van de sociale voorzieningen voor de studenten, zonder dat het onderwijs of het onderzoek nog verder wordt aangetast. Wanneer de Regering de vermindering van de sociale toelagen ongedaan maakt, zal de Akademische Overheid terugkomen op de verhoging van de inschrijvingsgelden. Zolang dat niet is gebeurd, is de getroffen beslissing voor een beperkte verhoging van de inschrijvingsgelden (met 450, 1500 of 3000 fr. per jaar naargelang het inkomen) verantwoord. De essentiële taken van de sociale diensten moeten immers worden gegarandeerd; in de eerste plaats zorgen voor een betaalbare huisvesting en voeding.
4. De Akademische Raad vraagt dat de Raad voor Studentenvoorzieningen verdere concrete voorstellen uitwerkt voor de verbetering van het Sociaal Statuut van de Student. De KU Leuven zal erover waken dat geen student om louter financiële redenen belet wordt om aan deze universiteit te studeren.

"Ja meneer, ik zal het nooit meer doen"

(Foto Peter Vermeiren)

Akademische Raad Geen toegevingen

Op de veelbesproken Akademische Raad van afgelopen maandag werd vanwege de studentenfractie een duidelijk standpunt gevraagd aan de academische overheid ter aanzien van het eisenplatform van de studenten. Positief is dat de academische overheid zich principieel achter het grootste deel van de studenteneisen schaaft. Doch, de verklaring is eerder ontgoochelend wanneer je op zoek gaat naar een daadwerkelijk engagement van de academische overheid voor een concrete eis, bijvoorbeeld de verlaging van de inschrijvingsgelden. Niks daarvan dus.

De talrijke en massale studentenacties van de laatste weken — ééndagstaking, bezetting, driedaagse staking en massale betogingen — beleefden afgelopen maandag een orgelpunt met de ruim 3.000-koppige betoging. Al deze acties zijn enerzijds een uiting van een breed ongenoegen ten aanzien van de regeringsmaatregelen maar anderzijds, wilde men ook een duidelijk standpunt terzake van de academische overheid. En liefst niet alleen woorden, maar ook daden, bijvoorbeeld de inschrijvingsgelden verlagen. In een tweede fase konden zodoende studenten en academische overheid samen naar Coens stappen om de verhoging van de sociale toelagen te eisen. Tot zover de stappen om de verhoging van

de sociale toelagen te eisen. Tot zover de plannen.

Principiële steun

Verleden maandag was het dan zover. Na een kleine drie uur discussiëren is er een — nogal wazige — tekst uit de bus gekomen. Hierdoor zien de studenten zich principieel geruggesteund door de academische overheid, maar wat betreft concrete toegevingen is er helemaal niets gerealiseerd.

Laten we beginnen bij het positieve van de verklaring. Akademische Raad protesteert duidelijk tegen de regeringsmaatregelen en vindt het onverantwoord dat hierdoor het wetenschappelijk onderzoek en de vormingskansen voor jongeren aangetast worden. Verder spreekt akademische raad zich uit tegen numerus clausus en tegen een forfaitaire betoelaging van de uniëfs. Momenteel is het onderwijskabinet zo'n systeem aan het uitdokteren en de houding van de academische overheid daartegenover zal dan ook met argusogen gevolgd worden. Bovendien wordt er in de mededeling aangedrongen op een in dekering van de studiebeurzen en wordt de bezorgdheid van de studenten omtrent de democratisering van het onderwijs volmondig gedeeld.

Akademische Raad steunt dus een groot deel van de studenteneisen. Dit geldt echter niet voor de verlaging van de inschrijvingsgelden en bovendien wordt er niet ekspliciet geëist dat de halvering van de sociale toelagen ongedaan gemaakt wordt. Wat betreft deze studenteneisen, speelt Akade-

Ekskursie naar de Faculty Club.

(Foto Jeroen Revalk)

mische Raad volledig het spelletje mee met de regering.

Voor alle duidelijkheid, citeren we de meest gewraakte passus. "... Wanneer de regering de vermindering van de sociale toelagen ongedaan maakt, zal de Akademische Overheid terugkomen op de verhoging van de inschrijvingsgelden. Zolang dat niet is gebeurd, is de getroffen beslissing voor een beperkte verhoging van de inschrijvingsgelden (...) verantwoord..."

Wat dit laatste betreft, is het zonder meer grof dat de Akademische Raad het aandurfde om de verhoging van de inschrijvingsgelden — in concreto een verhoging van zo maar eventjes 30% voor alle categorieën — te bestemmen als 'gering'. De studenten daarentegen zijn van mening dat het een zeer drastische verhoging van de inschrijvingsgelden betreft, die de financiële drempel tot de universiteit danig verhoogt en de democratisering verder terugschroeft.

Maar er is meer. De academische overheid is slechts bereid de inschrijvingsgelden te verlagen als de regering de sociale toelagen verhoogt. Vooreerst is het verkeerd om de inschrijvingsgelden te koppelen aan de sociale sektor. Het is juist dat deze afwenteltactiek ingevoerd is door de Sint-Annamaatregelen. Maar doordat ook Akademische Raad haar beslissing om de inschrijvingsgelden te verlagen afhankelijk maakt van de eventuele verhoging van de sociale toelagen, gaat men in feite impliciet akkoord met deze koppeling. In die zin springt Dillemans volledig op de kar van Coens. De studenten hebben zich steeds verzet tegen een aanwijzing van de inschrijvingsgelden voor de sociale sektor. De universitaire sociale sektor dient volledig betoelagd te worden door de staat. Dat is wettelijk vastgelegd. Door de aanwijzing van een gedeelte van de inschrijvingsgelden voor de sociale sektor, zoals nu het geval is, kunnen we spreken van een gedeeltelijke zelffinanciering van de sociale sektor. Daardoor wordt de

sociale sektor de facto minder en minder sociaal. Want gedeeltelijk betaald door de studenten. Van een Orwelliaanse spraakverwarring gesproken..

Niets concreet

Met deze voorwaardelijke uitspraak van Akademische Raad — als de regering de sociale toelagen opnieuw verhoogt, dan zal de universiteit de inschrijvingsgelden verlagen — kaatst de academische overheid de bal terug in het kamp van de regering. Deze laatste kaatst de bal terug naar de universiteiten. Zo blijven we natuurlijk wel bezig, maar uiteindelijk *verandert er niets*. Wat de studenten vroegen, is dat academische raad zelf iets zou doen: concreet de inschrijvingsgelden verlagen. Dat men dit niet heeft gedaan, is het resultaat van een duidelijke keuze: de academische overheid volgt de logica van de

regering en is niet bereid gevonden om het protest werkelijk om te zetten in concrete daden. Daardoor weigert de rektor om een hecht front te vormen met de studenten en als dusdanig gezamenlijk te ijveren voor de in trekking van de halvering van de sociale toelagen.

Dat het anders kan, heeft rektor de Meyer van de Rijksuniversiteit Gent bewezen. Na enkele dagen massaal studentenprotest heeft de Raad van Beheer van de RUG beslist om de verhoging van het inschrijvingsgeld niet te innen, en daarmee wordt het Brusselse voorbeeld gevolgd. Om deze beslissing kracht bij te zetten, heeft de Gentse rektor voorgesteld om de begroting niet goed te keuren en dus niet in te dienen bij Coens.

Het verschil met de Leuvense rektor is dat deze laatste alleen *spreekt* van burgerlijke ongehoorzaamheid.

Marc Sys

resultaten?

vervolg van p. 1

niemand slaagt erin de aktie naar zich toe te trekken — alhoewel velen zich geroepen voelen. De één na de ander neemt het woord, en op de duur weet niemand het weer.

In tussentijd zijn een paar onvertelers er ook in geslaagd binnen te breken in de beiaardtoren. Ze proberen 'Broeder Jakob' te spelen.

Uiteindelijk wordt, onder leiding van de mensen van het regionaal aktiekomitee (RAK) (in samenspraak met alle aanwezigen), beslist om enerzijds met een aantal studenten de bibliotheek te blijven bezetten, en anderzijds met de rest van de mensen weer te gaan betogen. Zo ver komt het echter niet, want op dat moment grijpt de rijkswacht — na een paar oefencharges in lege straten — in. De Centrale Bibliotheek wordt bestormd, met 10 arrestaties tot gevolg, en in een mum van tijd is ook het Ladeuzeplein schoongegevegd.

De groep trekt dan maar de Bondgenotenloop op. Even houden ze nog een sit-in, en dan verkrijgt men van de politie dat er toch verder mag betoegd worden, naar ISOL ditmaal. Een goeie achthonderd studenten zetten zich daarop weer in beweging, zingend, de sfeer komt er weer in.

Daar aangekomen stelt de politie echter haar ultimatum. "De bazen boven zeggen: 'tis nu genoeg", en in de hoop rellen te vermijden — of alans de mensen die dat niet willen er niet bij te betrekken — besluit de 'organisatie' om de betoging te ontbinden. Dat is echter duidelijk niet naar de zin van zeker de helft van de aanwezigen, die dan maar op eigen initiatief naar de Naamsestraat trekken, op zoek naar keet met de rijkswacht. (het RAK distantieert zich) "Er is", en daar hebben ze misschien wel gelijk in, "al genoeg gediskussieerd vandaag."

Lode Desmet

Stakingen

Heel veel goeie wil

Afgelopen donderdag, vrijdag en maandag werd er, na jaren van stilte, weer volop gestaakt aan deze universiteit. Massaal dan nog wel, en in ieder geval meer als menig dekaan lief was. "Maar wat kunnen we anders doen, meneer?" Een overzicht.

Eerst L & W, waar ook de vorige staking spontaan was uitgelopen op een driedaagse aktie. Hier werd via referendum en met een overweldigende meerderheid beslist om er zeker nog drie dagen mee door te gaan, "en daarna zien we wel". Toch vonden dekaan Van Gorp en veel profen het nodig om desnoods voor 5 man toch maar les te geven. Enkelen (en niet 1 of 2) dreigden zelfs ekspliciet met vergeldingsmaatregelen. Demokratisch is anders.

Ook in de andere aktieve bolwerken in de Leuvense binnenstad werd volop gestaakt. Politika, Psychologie en Pedagogie organiseerden daarenboven ook allerhande andere activiteiten: alternatieve lessen, een discussiegroep, de Coens-koers (met drempels, enz...). Zo ook Katechetika (dat het grootste aantal beursstudenten in haar rangen zou tellen) en weer een debat.

Verder staakte men ook bij MHK. Antropologie, Bios (vanaf maandagmiddag, daarvoor waren er 'akties') de Kriminologie en de Logopedische kring. Aardrijkskunde hield een referendum, maar daar werd de staking afgewezen — reden: de te klein: groep (en de wellicht te grote sociale druk?).

Ook bij VRG werd er deze week nie gestaakt. Een beslissing van het presidium — alhoewel het referendum de vorige keer pro was geweest, maar dat referendum zou dan weer niet representatief zijn. Er werd wel opgeroepen tot betogen, en met goed gevolg: zeker 100 rechtstudenten schaalden zich achter het banier van hun presidium.

Wat Ekonomika betreft: daar deed een groep alternatieve ekonomen pamfletten uit om te trachten een referendum los te krijgen. Maar op de Open Presidiumvergadering van maandagavond waar zou beslist worden, kregen een aantal van hen geen toegang wegens geen Ekonomika-lidkaart. Er zou sprake van zijn een nieuwe kring uit de grond te stampen.

Heverlee

Kijken we dan eens richting Heverlee. Daar lijkt men nu toch ook langzaam op de hoogte te zijn gekomen van het feit dat er aktie wordt gevoerd. In Landbouw waren er strubbelingen, maar voor zover we dat kunnen nagaan zou daar zeker in eerste kan en in het derde jaar gestaakt zijn. Bij VTK werd maandag met 64% voor het (beperkte VTK-) platform gestemd, maar slechts 34% wilde ook staken. Eén van de problemen bij VTK was dat in het algemeen platform ook hun toelatingsproef als een vorm van numerus clausus werd gezien.

Het presidium van Apollon besliste in elk geval vanaf vrijdag te staken, voorlopig tot maandag, en volgens de laatste berichten is men daar vandaag (dinsdag), met massale steun van hun studenten, mee verdergegaan.

In Medica tenslotte bleek donderdag een meerderheid van 60% pro staking, maar omdat men die wilde voeren zonder piketten, en wetende dat de profen dan toch les zouden geven, heeft het presidium die beslissing dan weer ingetrokken.

Nog twee opmerkingen. Het lijkt er op dat verdere staking bij V. L & W niet zo gunstig meer zal onthaald worden; vooral de kandidaturen lijken daar schrik te krijgen. Er wordt gezocht naar alternatieve akties. Jammer is wel dat zoiets moet gebeuren precies op het moment dat in Heverlee (bij Apollon bv.) de staking nu pas goed op gang komt. En ten tweede: het zou prettig zijn mochten ook profen zich eens kunnen neerleggen bij de beslissingen van hun studenten.

Lode Desmet

Col. A 1466

WEST

REIZEN. EEN UITDAGING

transalpino

Leopoldstraat 26
TEL: 816/22.76.18

WINTERVAKANTIES
(prijs per persoon)

LA PLAGNE
31.01 - 07.02
akkomodatie-skipas
zwembad
5760.-

AVORIAZ
31.01 - 07.02
akkomodatie-skipas
sauna-zwembad
6870.-

LES ARCS
31.01 - 07.02
akkomodatie-skipas
6350.-

BUSVERVOER: 2200.-

Advertentie

Verdere plannen

"Aktie, harde aktie"

Na de betoging van maandag 8 december die een drieduizendtal Leuvense studenten op de been bracht blijft het Regionaal Aktiekomitee (kortweg RAK) niet bij de pakken zitten.

Vandaag, donderdag 11 december, zal er in de Muntstraat-'s Meiersstraat een broodmaaltijd gehouden worden vanaf 12.30 tot 14 u. Bedoeling is de aandacht van eenieder te vestigen op de hongerstaking van de Pedagogen, dewelke maandag begon en zal doorgaan tot op de dag van de nationale

betoging. De deelnemers hoeven geen student te zijn, maar moeten wel de eigen boterhammen meebrengen — en dan nog liefst zonder beleg — willen ze iets achter hun kiezen kunnen steken.

Aan rektor Dillemans werd een open brief gericht (zie kader) waarin men hem vraagt — na het standpunt van Akademische Raad gehoord te hebben — ook zijn daadwerkelijke steun te betuigen. Voor donderdagavond 18 u. verwacht het RAK een duidelijk antwoord vanuit het rektorat. Op dat ogenblik vertrekt er immers een fakkeltocht vanop het Ladeuzeplein die via de grote Leuvense boulevards naar de Hallen trekt om aldaar de rektor te bedanken of — in voorkomend geval — de boel plat te branden.

Dinsdag 16 december wordt dan de grote dag. 's Morgens om 8 u. — ja dat leest u goed — vertrekt er weermom vanop het Ladeuzeplein een door het VRG georganiseerde voetocht richting Coens. Vier afgevaardigden per kring zullen weer en wind trotseren om een spandoek in de hand naar het Rogierplein in de hoofdstad te trekken, en aldaar hun zelf meegezuilde boterhammetjes te nuttigen. Aan eenieder, zowel prof als student, wordt gevraagd hen te sponsoren per afgelegde kilometer. Sponsorformulieren zijn bij de kringen te verkrijgen. De opbrengst zal aangewend worden om de affiches en andere aktiebenodigheden te bekostigen.

Om drie uur die dag vertrekt dan de eigenlijke nationale betoging. Leuvense studenten en sympathisanten verzamelen om 13 u. op het — jawel — Ladeuzeplein om gezamenlijk naar Brussel te trekken. (GC)

Geachte Rektor,

De studenten die nu al geruime tijd aktie voeren tegen de regeringsmaatregelen, hielden op 9 december een volksvergadering. Zij beslisten U de volgende tekst voor te leggen:

Wij studenten hebben het standpunt van Akademische Raad van 8 december met aandacht doorgenomen. Wij hebben vastgesteld dat in die motie veel lippendienst aan de demokratisering van het onderwijs werd bewezen. Maar wij willen dat de akademische overheid niet enkel met woorden maar ook met daden onze bondgenoot zou worden. Terzake handhaven we onze eis tot verlaging van de inschrijvingsgelden. We eisen dat:

- U het academisch, wetenschappelijk en technisch personeel oproept om deel te nemen aan de nationale betoging tegen de regeringsmaatregelen (dinsdag 16 december, 15.00 uur aan het Rogierplein).
- U persoonlijk mee opstapt in de betoging.
- U de lessen van dinsdag 16 december opschort zodat alle studenten de kans krijgen het protest, dat blijkbaar ook door A.R. gedeeld wordt, te uiten.
- U gaat overleggen met de andere rektoren om samen de onderwijsminister te bewegen tot intrekken van de betwiste maatregelen.

Gelieve op al deze eisen in te gaan voor donderdag 11 december om 18.00 uur. Door hierop in te gaan kunnen hardere akties vermeden worden...

Indien U niets laat weten beschouwen wij dit als een formeel 'neen' aan onze eisen.

REGIONAAL AKTIEKOMITEE

Rechtzetting

In Veto van 27 november jongstleden schreef ondergetekende een artikel over het sociaal-financieel statuut van de student. Dit kollokwium was georganiseerd door de Raad Voor Studentenvoorzieningen en was het eindpunt voor een aantal werkgroepen die zich een vol jaar lang over deeltijma's van het bovenvermelde onderwerp hadden bezonnen.

Op de raad voor studentenvoorzieningen van vrijdag 28 november kwam vanuit de personeelsfractie op de vergadering een terecht reaktie op het artikel. In het artikel liet ik me inderdaad nogal denigreren uit over de organisatorische aspecten van het kollokwium. Vandaar deze korte rechtzetting.

Het lag geenszins in onze bedoeling met deze opmerking het personeel te viseren. Wij beseften maar al te goed dat het personeel meer dan haar steentje heeft bijgedragen om het geheel zowel inhoudelijk als organisatorisch tot een geslaagd kollokwium te maken. De in het artikel bekritiseerde plaats van gebeuren (een auditorium in de Valk) was door hen uitgekozen in functie van de studenten, waarvan een

massale opkomst werd verwacht. En dat die student de opvallende afwezig was op het kollokwium, zoals in het artikel werd vermeld, was zeker ook te wijten aan de studenten die niet voldoende propaganda hebben gemaakt. Het personeel heeft inderdaad gedaan wat het kon.

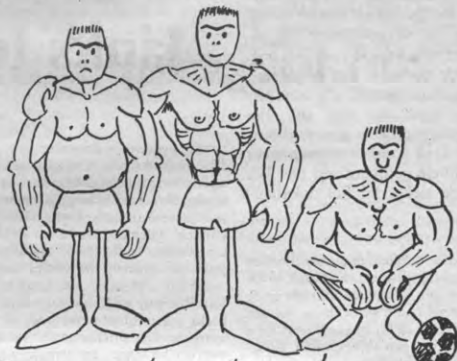
Het is echter in geen enkele zin van het artikel de bedoeling van de schrijver geweest zich negatief uit te laten over de inhoud van het kollokwium. De negatieve toon in het artikel was geenszins gegroeid vanuit een kritiek op het personeel. Wel wou die toon een terecht aanklacht zijn tegenover de o.i. arrogante houding die zowel de akademische overheid als kabinet-afgevaardigde Monard op het kollokwium hebben aangenomen. Zonder rekening te houden met de goede sfeer, de degelijke inhoud van de referaten en de steeds weerlegde stellingnamen hebben deze twee partijen van het einde van het kollokwium gebruik gemaakt om hun netjes verpakte visie op de zaal los te laten. De aanwezige studenten waren dan ook teleurgesteld over het feit dat men weer eens niet bereid was tot een inhoudelijke dialoog te komen, en dat men door zulke houding de resultaten van een jaar lang hard werken in één klap minimaliseerde.

Geert Van Eckert

ABONNEMENT

U zal ze misschien niet opgemerkt hebben op de betoging, de sukkulente Veto-delegatie. Ook wij worden bedreigd door de besparingswoede van de heer Coens, zij het dan via een ommetje. U, ja U kan daar iets aan doen. Neem een steunabonnement. Voor 500 fr. mept de Rijkswacht dan niet meer op U. Het rekeningnummer vindt U bij de kolofon.

Veto-amateurs winnen.

Die rooie 'amateurs' zyn toch: allemaal verkapte profs.

Alles is relatief maar godverdomme

Veto's kersverse zaalvoetbalploeg 'les moules rouges' bewees vorige week dat zij geen Guy Thys nodig heeft. Zij doen het als volgt: er wordt een blad aan de muur van het redaktie-lokaal gehangen. Iedereen die wil meespelen vult daarop zijn naam in. Raakt dat blad vol, dan is de ploeg gevormd. Trainen? Waar is dat voor nodig?

Deze weinig professionele methode had hun eerste tegenstander, de meer geroetineerde 'communication all stars', doen gniffelen. Ze zouden deze amateurjes eens mores leren. Van deze spannende wedstrijd met een onverwachte uitslag, een verslag.

De match begon heel rommelig en verward. De spelers leken zomaar wat achter de bal aan te huppelen. Toch werd in deze verwarrende indruk geschapen dat de 'communication all stars' met gemak de Veto-ploeg van het veld zouden spelen. In de tweede minuut scoorden ze al, een bevestiging van de vermeende overmacht. De pret duurde echter niet lang voor de communicatiesterren. 'Les moules rouges' vochten hard terug en konden zelfs even van een 3-1 voorsprong genieten. Toch bleven de 'communication all stars' de eerste helft domineren. Ze speelden een aanvallend-agressief spel maar botsten in laatste instantie telkens op de Veto-keeper. Hoe hij het deed is iedereen een raadsel, maar hij deed het! Hij slaagde erin om telkens 'in de weg' te staan en zo de doelkansen van de tegenpartij

ernstig te verminderen. Misschien zat het hem in de knielappen... Na een half uur en bij een 4-4 stand werd de bezette lijven een paar minuten rust gegund. 'Les moules rouges' maakten van deze gelegenheid gebruik om, net echt, de taktiek verder uit te stippen. De 'communication all stars' zaten wat verweerd rond te kijken...

Paniek

De tweede helft dan. De Veto-ploeg vloog er helemaal in. De beide ploegen, mekaar nu waard, maakten het voor de resterende tijd spannend en genietbaar. De 'communication all stars' begonnen wel te panikeren. Zij, de sterren, werden door die amateurs bedreigd! Ze gingen dan ook heel wat ruiger spelen. Eén van de spelers, ik zal geen namen noemen. Raf, kon zelfs niet nalaten een frontale aanval te doen op de doelwachter van 'les moules rouges'. De ongelukkige moest als gevolg van de opgelopen verwondingen tijdelijk vervangen worden. Veel steun van hun keeper kregen de spelers van de 'communication all stars' ook niet. Zijn bijnaam is Jean-Marie, maar daar houdt de vergelijking met zijn idool op.

Ontroostbaar

Drie minuten van het eind was de stand 8-8. Een minuut later 9-8 voor 'les moules rouges'. Hun entoesiasme was niet meer te stuiten, zelfs niet meer door de 'communication all stars'. 'Les moules rouges' - 'communication all stars': 9-8! Nou ja, alles is relatief, maar... (dixit een vermoede, verbitterde... kommunika-tiester). Als u één van de verliezers tegenkomt, wees vriendelijk, ze zijn nog steeds ontroostbaar.

Trui Moerkerke

Veto bestolen

Maandag 8 december kende Leuven één van zijn hoogdagen. Veto zond haar zonen en dochters erheen. Drie fotografen volgden het verloop van de betoging en haar aanverwante activiteiten. Eénje kwam met lege handen naar huis.

Bestolen door een ordehandhaver. Op de parking van de Thier, alwaar de rijkswachters in groten getale opgekomen waren, verzoekt een geïnformeerde onze fotograaf vriendelijk doch met aandrang zijn filmpje in te leveren. Deze heer van de rijkswacht stelde dat mensen zonder perskaart niet gemachtigd zijn foto's van dergelijke schouwspelen te nemen. De keuze werd opgelaten: ofwel het bewuste filmrolletje inleveren, ofwel een inbeslagname van het toestel, ofwel een inbeslagname van film én toestel én fotograaf. Overdonderd door deze dreigende besluit onze kiekjesman het 'maar bij het eerste te houden.

Dat de overheid, vertegenwoordigd door die bewuste snorrenmans hier haar boekje te buiten gaat, hoeft geen betoeg. Een perskaart bezitten om te mogen fotograferen is een — naar wij durven vermoeden — ter plaatse verzonnen moes. De bedreigingen van de funktionaris anderzijds zijn op geen enkele grond gesteund. De persvrijheid wordt in ons land grondwettelijk gewaarborgd. Al is een studentenweekblad maar een klein 'persje', het hoort erbij, weze het dan zonder paspoort. De gehele Veto-ploeg wenst hierbij met klem te protesteren tegen dergelijke onwetelijke praktijken en hoopt vooralsnog dat het ontwikkelde filmpje teruggestuurd zal worden. Sommige mensen echter hebben de diender het filmpje zien bekijken, vóór het ontwikkelde was. Zonde. □

Professor Joris Vlasselaers is bedrijvig in verschillende disciplines van de theoretische en vergelijkende literatuurwetenschap. Hij doceert ook over de periode 'Fin de siècle', een kollege waarin de verschillende aspecten van dit 19e eeuwse fenomeen aan bod komen. Veto sprak met hem over de actuele gelijkenissen met het 'Fin de siècle' en het dekadentisme.

Een kille donderdagmorgen, tussen enig stakingsgewoel... Is dit het ideale moment om te spreken over het einde der tijden? Laten we het maar houden bij een eeuw en bij spreken over. Joris Vlasselaers is een welbespraakt, goedvol en tegelijk erg bescheiden spreker. Hij houdt meer van een gesprek dan van een interview, en meer van observeren dan van het geven van definitieve uitspraken. Vanop enig afstand observeert hij de uitingen van de menselijke fauna, het zogenaamde 'discours social', zoekend naar kenmerkes van het cultureel netwerk.

Verdoving

Als inleiding gaan we op zoek naar elementen die erop zouden wijzen dat sociaal-ekonomische omstandigheden van het 19e eeuwse 'Fin de siècle' zich in onze tijd herhalen: een industrieel en technologische revolutie, verschuivingen binnen de sociale klassen, een onmachtig gevoel en het afwijzen van sociale verantwoordelijkheid. Volgens Joris Vlasselaers zijn er inderdaad herkenbare elementen aan te wijzen. Ook nu groeit er twijfel omtrent de impact van industrialisering en techniek. Er groeit weer een tegenstelling tussen een groep mensen die onbewust in weelde leeft en de 'verborgen armoede'. Net zoals in de 19e eeuw de laagste sociale klassen niet aan bod kwamen in de kunst, zo kan in de actuele massamedia verdovingselementen zien tegenover de rechtmatige revendikaties van de minstbedeelde.

Het scherpe bewustzijn voor de sociale eisen wordt verdoofd, door het uitstellen en promoten van allerlei soorten paradizien, een soort compensatie-exotiek. De huidige studentengeneratie is bijvoorbeeld in een aan-

Guido Vlasselaers over Fin de Siècle Links tussen vroeger en nu

zienlijk gedeelte veel minder slagvaardig, ondanks de kritische situatie waarin ze zich bevinden op de arbeidsmarkt. Een ander belangrijk element is wat je een apokalyptische visie zou kunnen noemen. Je kan dat nu terugvinden in de steeds opduikende discussie omtrent het verlies van de 'waarden'. Mensen als Tindemans, Van Rompuy en Manu Ruys bijvoorbeeld waarschuwen ons voor de te loerhang van fundamentele westerse waarden en vragen een terugkeer naar de echte waarden, na een periode van te grote permissiviteit, bijvoorbeeld in de abortusdiscussie, enzovoort. Vervolgens is er ook het verlies van de democratie, de sociale democratie krijgt heel wat klappen. Overal in Europa zie je een ruk naar een "meer solide" neo-liberale maatschappij. Je kan hier wel enkele tekenen van overeenkomst aanwijzen met het zogenaamde "Caesar-syndroom" in de 19e eeuwse Décadence-literatuur: de heimwee naar een sterke autoriteit, een sterk gepersonaliseerd gezag dat glans en glitter afstraalt op de omgeving en samenleving. Het is echter wel belangrijk deze overeenkomsten te zien in een brede revival voor de 19e eeuw. Een groep mensen heeft een gevoeligheid ontwikkeld omdat zij zich ook in die situatie van "we kunnen er niets aan veranderen" bevinden. Ze herkennen zichzelf in een andere tijd. Schrijvers als Siebelink en Joyce & Co verwijzen expliciet naar de Décadence. Er zijn de grote tentoonstellingen over Jugendstil, Art Nouveau en Van Nu en Straks, er is de televisiereeks over Art Nouveau. Algemeen kan je stellen dat er een bepaalde sensibele heersd die een referentie toelaat.

Oververfijning

Vindt dit alles ook een uiting in de actuele kunst? Denken we maar aan het theater, waar begrippen als 'betekenis' en engagement in konflikt komen met de directe expressie van het hier-en-nu performen? Ook hier

aarzelt Joris Vlasselaers weer om te sterke gelijkenissen of interpretaties voorop te stellen. Wat volgens hem wel vaak wordt afgewezen is het sterk sociaal-geëngageerde, sociaal-kritische. Hedendaagse theaterproducties bezorgen je als toeschouwer wel eens meer ervaringen die gelijkenissen vertonen met het ervaren van abstracte schilderstukken. Er is opnieuw een interesse voor de mens in zijn lichamelijke, de directe expressie, de vormelijkheid. Rechtstreekse referentie aan de direct herkenbare wereld wordt uitgeschakeld, misschien vanuit een nood aan eskapisme. Je kan dit enigszins vergelijken met de ambigue houding tegenover drugs. Drugs zijn zwaar negatief geladen, maar zijn tegelijk binnen de hogere klassen een luxe-product waarmee geksexperimenteerd kan worden. Het eksperimenteren is een modewereld, wat kan wijzen op een gebrek aan vertrouwen, een crisis van de bestaande paradigma's. In de kunst gebeurt de communicatie steeds minder op een eenzijdige manier over een onderwerp dat ons voldoende entoesiameert. Er is een reductie naar het zelfbewustzijn van de expressie, wat een teken van oververfijning is. De vraag blijft natuurlijk of dit wel als dekadent moet gekwalificeerd worden. Wat wel duidelijk is, is dat men voor dit eigentijdse gevoelens gemakkelijker dan voorheen een verwijzing maakt naar de bewuste periode in de 19e eeuw. Er is een sensibele voor die verwijzingen, wat bijvoorbeeld blijkt uit de grote interesse van de studenten voor dit tijdvak.

Eskapisme

Gaan we nu eens even kijken naar een vervuiling van een mogelijk nieuw 'Fin de siècle' in de huidige jongeren-cultuur. De huidige jongeren-generatie is zeker niet onder één noemer te vatten. Een hele reeks etikettes komen voor de geest: zwarte generatie, Millet-generatie, "toffe generatie", nieuwe technokraten, groene jongens en meisjes... Nu wordt de aarzeling bij de geïnterviewde nog iets groter, hij zal zeker geen uitspraak doen over 'de jeugd'. Er zijn wel weer elementen die erop wijzen dat alles zich herhaalt. Het 'alternatieve' van nu is niet meer wat men vroeger alternatief noemde. Toen ging het om een ideale nieuwe wereld waarin men de waarden projekteerde die men hier miste. De toffe generatie van nu voelt zich vaak beter dan de anderen, en heeft afstand genomen van het engagement. Wat treffend is, is de gemakelijkheid waarmee men zichzelf indeelt in groepjes die zich beroepen op een 'niet behoren tot de grote groep', een soort elitair bewustzijn bij een aantal mensen. Een aantal mensen meet zichzelf een statuut toe. Het gaat niet om individuele personen, ze vinden zichzelf in een soort jeugdbeweging van de jetses. Het is opvallend te zien hoe de media hierop inspeelt. Kijk bijvoorbeeld naar het imago dat door magazines als Trends, Knack, enzovoort aan de jonge Vlaming wordt gepresenteerd: hij is degene die het maakt, die werkt, maar ook graag goed eet, geniet van alle plezieren van deze wereld, maar dan met stijl en klasse. Door de massamedia bestaat nu voor veel meer mensen de mogelijkheid om te participeren aan het rijke leven. Je hoort erbij als je het leest, zonder dat je daarvoor zelf in een turbo moet rijden of moet surfen. Je merkt dat ook bij de studenten. In de studentenbladen van de vorige generatie vond je een sterk sociaal-gericht discours in een kombattieve stijl. Nu wordt hierop nogal eens neergekeken. Er wordt met een zeker dédain gesproken over de linkse studenten. Er is al een soort afstand, alsof het al een archeologie gold. Vroeger werd er gediscussieerd, positie ingenomen, dat beroerde hen, nu wel veel minder. Er is daarin — zo je wil — een gelijkenis met de zogenaamde dekadenten van het eind van de 19e eeuw: mensen die zich afzonderden in een eskapistische wereld. De studenten van nu moeten echter weten dat het een schijnwereld

is, die vroeg of laat wordt doorgeprikt, want de crisis is er. In deze generatie is de afrekening met het grote élan van eind jaren 60 schijnbaar al gebeurd. Er is daar een overeenkomst met de Décadence: het arbeidersproletariaat stoorde de dekadenten in hun esthetische wereld. Ze wilden er wel iets aan veranderen als daardoor de hygiëne van hun Umwelt werd gered. Nu ook: dat alles raakt hen niet meer zo. Er is nog wel het ennuï, de verveling, die wordt geactiveerd door het gekommercialiseerde amusement, de media, en — niet te vergeten — een politiek die het individualisme in de hand werkt, door klemtomen op bijvoorbeeld pensioensparen, aandelenwetten, enzomeer.

Semiotiek

Ter afsluiting verplaatsen we ons even naar het domein van de literatuurwetenschap. Is er ook hier een crisis? Met deze vraag komen we ook terecht bij de semiotiek, een domein waar Joris Vlasselaers zich soepel beweegt. Het valt volgens hem op dat er een zekere malaise bestaat over de versplintering en de verwetenschappelijking die een hermetisme zou kreëren in de literatuurwetenschap. Je hoort

dergelijke geluiden bijvoorbeeld in recente bijdragen van onder andere F. De Schutter en Cl. Neutjens in De Standaard der Letteren. Een dergelijk negatief oordeel is vaak een uitdrukking van onmacht of soms een gebrek aan voldoende informatie over wat er juist gebeurt. Het is een te gemakkelijke afwijzing. De theorie en de praktijk van het door J. Derrida geïnspireerde dekonstruktivisme fungeren daarbij wel meer als steunpunt om zelfs van een "failliet van de literatuurwetenschap" te gewagen. Binnen de literatuurwetenschap is er echter een grote vitaliteit, zeker geen 'Décadence'. Er is een veelheid aan benaderingen en men komt meer en meer naar syntetische modellen. Er wordt overvloedig gecodeerd en er is daar een sterke internationalisering in interdisciplinaire aanpak merkbaar. Sommige mensen denken echter te gemakkelijk dat er één definitief antwoord moet zijn. Hier lijkt de semiotiek een waardevol theoretisch en methodologisch model te bieden om de ekstremer van zowel een structureel immanentisme als een kontekst-totalitarisme te vermijden bij de bestudering van tekstuele fenomenen. Door de concentratie van haar studie op de mechanismen van betekenisconstitutie — zowel in de individuele als kollektieve sfeer — als een proces van "infinite semiosis" (Peirce) maakt de semiotiek zijn beoefenaars alleszins bewust van de rechten op subjectiviteit en bijgevolg van de fundamentele noodzaak van tolerantie in de opbouw van een gemeenschap.

Jan Mertens

De schaduw van het verleden Gewoon lezen en bekijken!

In 1985 lanceerde uitgeverij Dupuis een nieuwe reeks (de zoveelste). En al blonken de eerste tekeningen niet uit door hun grafisch raffinement, en al was het scenario soms wat rommelig, toch had de stripofiel tijdens het lezen het gevoel van dit is het. Naam van de reeks: Jérôme K. Jérôme Bloks.

Deze detectieve is feitelijk het type van de anti-held. Hij is twintig, heeft peenkleurig haar en draagt steeds een regenjas, deukhoed en Verhofstadbrillette. Zijn zolderkamer hangt vol Humphrey Bogart-posters, zijn held waar hij niets mee gemeen heeft. Jérôme is niet al te handig, lijkt niet al te snugger, maar met z'n eigenzinnige logica weet hij het raadsel steeds op te lossen. Ook het raadsel van album nummer 4, *De schaduw van het verleden*.

In 1940 trekken Léon Le Goff en François Moulin naar het front. Deze laatste is verloofd met Hélène Souvenel. François sneuvelt echter en Léon zal Hélène huwen. Bijna een halve eeuw later wordt Léon gepest door een onbekende, die hem oude spulletjes van François toezendt: een médaille, een liefdesbrief aan Hélène, een foto... Niet in staat de onbekende te snappen schakelt hij Jérôme K. Jérôme Bloks in.

Geweldig

Tekenaar Dodier werkte tot vóór dit album samen met scenaristen Makyo en Le Tendre. Hij bewijst met dit album dat hij het best zonder hen redden kan. Soms lijkt er teveel tekst op één plaat te staan, maar nooit worden de tekeningen overwoerd. Deze lopen over van dramatische expressie. Bekijk maar eens goed de close-ups, die zonder moeite kunnen concurreren met de pareltjes van filmregisseur Leone, de meester van de indringende grootopnames (cf. Eastwood in *Il buono, il brutto, il cattivo* en Fonda en Bronson in *C'era una volta in West*).

Dodier beheerst zijn beeldopbouw perfect. Al de opnamestandpunten — van totaalopname over halfbijopname tot middelgrootopname —

wisselen elkaar geregeld en op een verstandige wijze af, stipt in overeenstemming met het verhaal. De drie opnamehoeken (normale gezichtshoek, vogel en kikkorsperspektief) worden alle regelmatig en op het juiste tijdstip aangewend. Ook het gebruik van filmische technieken (onder andere zoomen en voorplan) zijn schitterend in het scenario geïntegreerd. En dan heb ik het nog niet over de kadens, het ritme, de lay-out, de tekstverwerking... Alles even subliem.

Zoals *Once upon a Time in the West* voor mij de meest uiterste verwezenlijking van cinema is, zo is dit album het van het stripverhaal. Het wezen van striptaal samengebond op 46 platen.

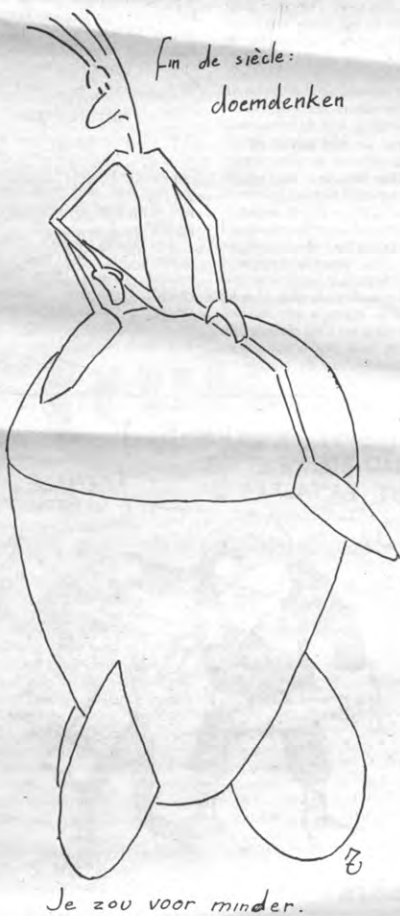
Christophe Verbiest

Medica organiseert

Naar jaarlijkse gewoonte is 't de laatste week voor de Kerstvakantie bij de geneeskunde-studenten *Medicaweek*. Deze culturele cocktail bevat de volgende ingrediënten:

- ma. 15 dec. om 20.30 u in het *Poppentheater* "Het poesje van Sint Andries" twee van z'n beste nummers, in de Minderbroederstraat 17, auditorium AZC. Als je 't niet weet zijn, kom dan toch maar af, we zullen je de weg wel wijzen.
- di. 16 dec. om 20.30 u: *Aperitief-koncert* in de inkomhal van het gebouw "Onderwijs en navorsing", Gasthuisberg; klassieke muziek door studenten en professoren, met gratis aperitief tijdens de pauze!
- wo. 17 dec. om 20.30 u in de Grote Aula: *Vrij Podium*; studenten en profven zetten hun beste beentje — en nog meer — voor. Komt dat zien. do. 18 dec. om 22.00 u in zaal Ons Huis gaat de preselectie voor het interfacultair songfestival door, gevolgd door een spetterende TD. Iedereen is hierbij hartelijk uitgenodigd en wordt met plezier verwacht. Tot dan.

Kaarten zijn te koop in de Medica-bar, Tervuurestraat 9, of aan de inkom de avond zelf. Maan-, dins-, woensdag komt u binnen voor 100 fr. Abonnement voor de hele week: 250 fr. □

Punkrest, een tentoonstelling

Punks dood

Geen toekomst meer voor punk. In het kultuurcentrum van Strombeek-Bever loopt van 29 november tot 15 december een tentoonstelling rond het fenomeen punk. Het straatgebeuren van weleer is onderhand een museumaangelegenheid geworden. Een verhaal over meisjes en jongens die antiheld spelen en popsterren worden. Een verhaal over de consumptiecirkel: altijd rond, altijd gesloten.

De tentoonstelling heeft wat halfslachtig over zich. Iemand die in '77 of '78, de hoogdagen van de punk, beweerd had een punk-eksposities te willen opzetten was met de vingertwijfelen en voor vuile hippie uitgescholden. Heimwee was voor een andere generatie. Bij gebrek aan toekomst was "Leef nu" de boodschap. Maar ook jonge helden raken vermoed en symboliseren later alles waar ze vroeger tegen waren. Je kan de hele tentoonstelling ook als de terugblik op de jeugd van een generatie zien. Een jeugd die definitief voorbij is, en daarom mag vergeten worden dat ouder worden niet eenduidig negatief is. Veroudering is namelijk niet alleen een verlies aan beginselvastheid en een verraad aan de

jeugdige idealen maar ook groei naar volwassenheid, realiteitszin en, in sommige gevallen, artistieke wadom. Maar goed, laten we beginnen bij het begin, de tentoonstelling, opgesplitst in vier onderdelen: Rise and Fall, Inspiratie, Punkmuze en Rekuperatie.

And you thought that we were faking
That we were obvious moneymaking
You do not think it were for real
Or would you lose your cheap appeal
Unlimited detention
With an unlimited supply
That was the only reason
We all had to say goodbye
EMI EMI EMI (The Sex Pistols in '77)

De zoektocht van Maatschappij Discordia

Een opvoering in 't Stuc is voor Maatschappij Discordia zoets als een thuiswedstrijd. Het is niet overdreven te zeggen dat 't Stuc Maatschappij Discordia mee "ontdekt" heeft. Hun twee voorstellingen vorige week, *Shakespeare dringend gesucht* en *Ritter, Dene, Voss*, werden gespeeld voor twee uitverkochte en entoesiaste zalen. Ook al zijn een aantal regels uit de grammatika van Maatschappij Discordia bekend en aldusdanig herkenbaar, toch krijg je als toeschouwer niet echt de indruk dat het gezelschap terugvalt op "oude zekerheden". Het blijft boeiend, speels en dus ernstig toneel.

Na een maandenlang stilzweigen ging in februari van dit jaar "Het atelier" in première, het eerste deel van het "toneelfeuilleton" dat Maatschappij Discordia heeft opgezet. De belangrijkste bestaansvoorwaarden van een kunstenaar is zijn wil om niet stil te blijven staan, zijn wil om oude vormen te veranderen en naar nieuwe te zoeken. Het is de bedoeling om van het "feuilleton" een soort van teatraal wetenschappelijk onderzoek te maken, een onderzoek naar de eigen plaats van de kunstenaar in het algemeen en de toneelkunstenaar in het bijzonder. Die plaatsbepaling heeft een maatschappelijke en artistieke dimensie. "Het Atelier" is een complexe collage-opvoering geworden, bedoeld als een overzicht van veertig jaar Nederlands toneel aan de hand van teksten uit meer dan twintig eeuwen toneellitera-

tuur en citaten uit toneelrecencies. Ook zitten er verwijzingen in naar het eigen verleden van Maatschappij Discordia.

"Shakespeare dringend gesucht" van Heinar Kipphardt is deel twee van het feuilleton. Kipphardt's stuk ging in 1953 in Oost-Berlijn in première en is een satire op de stalinistische cultuurpolitiek en teaterburokratie. Het is niet toevallig dat Maatschappij Discordia dit stuk heeft gekozen: het is het verhaal van een dramaturg van een schouwburg die op zoek is naar een nieuwe Shakespeare en in zijn zoektocht tegengewerkt wordt door woudebeschrijvers, door een logge burokratie en niet in de laatste plaats door de marxistische intendant van de schouwburg, die grote publieksvoorstellen op het oog heeft met geïdealiseerde personages. De eeuwige belangenstrijd tussen artiest en teaterdirecteur kwam reeds ter sprake in "Het Atelier". Toch is "Shakespeare dringend gesucht" allesbehalve een zwaar op de hand liggende voorstelling geworden.

Spelen met kodes

Maatschappij Discordia speelt met een aantal kodes van het theater. Zo komen de vier akteurs op via één van de zijrampen van de Stuc-ruimte. Drie van hen nemen plaats in de drie oude zetels op de scène. De vierde akteur gaat opzij zitten met de tekst in de hand: wanneer het spel stilvalt, leest hij een passage voor, maar soms zit hij midden in de tekst van de akteurs. Hoewel de drie akteurs haast uitsluitend zitten, krijgt men toch de indruk van beweging en dynamiek. Dat heeft te maken met de taalbehandeling, die bol staat van verbaal spel en aan de toeschouwer weinig rustpauzes geeft. De middelste van de drie zittende akteurs speelt de dramaturg, de twee andere akteurs nemen een tiental personages voor hun rekening. Het wordt een grappige en verwarrende bedoening. Spelend met bestaande kodes, creëert Maatschappij Discordia een vorm van akteren waarbinnen de akteurs zich veel kunnen veroorloven: ze vallen door hun rol, ze verspreken zich, ze schieten in een lach, ze improviseren, ze reageren op geluiden die ze horen en kijken door de onbedekt gelaten ramen als er iemand 'voorbijwandelt... Het is die speelsheid die overslaat op het publiek en de wereld van speler en toeschouwer dicht bij mekaar brengt. Eenzelfde spel met de konventies over de verhouding fictie-werkelijkheid wordt gespeeld in "Ritter, Dene, Voss". Ook hier is een vierde akteur

In het jaar 1976 na Christus liepen er in Londen boze jongelui rond. Het industriële Engeland had veel van zijn pluinem gelaten. De grote dagen van de wereldmacht Engeland waren verleden tijd, de gouden jaren zestig lagen achter de rug. In de plaats kwam een industrieel niemandsland met een ontzaglijk grote werkloosheid. Het grootste slachtoffer waren de minder begoede jongeren die erwaarden dat samen met de werkgelegenheid ook veel permissiviteit en good-will weggebed was. Reden genoeg om boos te zijn. Neen, niet boos, woest.

Op muzikaal vlak was er ook weinig reden tot juichen. Populair in die dagen waren de groepen die beweerdend dat muziek in de studio dient gemaakt. Muziek moest de technische perfectie benaderen. Het was de tijd van de conceptpeep's en de symbolische en psychedelische rockmuziek. Rock was vervreemd geraakt van zijn oorsprong, de straat, mede omwille van het grote geld dat ermee te verdienen viel. Namen noemen heeft weinig zin, het zijn dezelfde groepen die nu weer hoge ogen gooien of een revival doormaken: Genesis, Pink Floyd, enz.

Punkrock is een radicale reactie tegen de verwording van de muziek-business geweest. Kleinschaligheid was de boodschap, de punks deden het liever zelf en richtten daarom kleine platenlabels en eigen fanzines (fan-

magazines) op om zo de korrumperende invloed van de pers en de grootindustrie te ontlopen. De punkvernieuwing was vooral een praktische aangelegenheid. De muziek klonk nieuw en de look was shockerend maar veel ideologie kwam er niet aan te pas. Punk was vooral een anti-beewing.

Muzikaal was punk een terugkeer naar de eenvoud van de vroege rock and roll. Muzikanten hoefden, bij wijze van spreken, geen 15 jaar academie meer gelopen te hebben alvorens in een band of groepje te spelen. Wat telde was de energie en de emotionele betrokkenheid die de muziek uitstraalde. Mooi meegenomen was de dood van Presley in '77. Elvis was hét slachtoffer van de rock and roll-machinatie. Op de tentoonstelling staan de gezichten van de voortrekkers van de punkbeweging geafficheerd. Het zijn onderzussen Namen geworden: Johnny Lydon, Sid Vicious, Mick Jones enz. Ironisch genoeg valt er op de tentoonstelling geen geluidskassette te beluisteren. Zo zou de achteloze bezoeker nog kunnen denken dat Plastic Bertrand punkmuziek speelde.

Het uiterlijk van de punks maakte van hen meteen frontpagnianeuws. Bedoeling was de goegemeente te shockeren en alle middelen waren daartoe goed: sadomasochisme, nazisme, zelfverminking en het opgestoken haar vooral. De nieuwe wilden werden boulevard-nieuws.

De uiteindelijke ondergang van punk is de aanpassing van de oorspronkelijke strategie geworden. Het middel werd het doel: het shockerende uiterlijk werd een louter esthetische aangelegenheid en de meeste muzikanten wilden, ondanks al hun geschreeuw, niets liever dan de hitparade bestormen of bij de grote platenmaatschappijen teknen.

"We wilden ook nog wat opvallen, een beetje derangeren net zoals die smerige

een must. Zo werd wat eerst een shocktherapie was een modeshow. Punk kreeg ook zijn meelopers. Een randfenomeen werd een normerend centrum.

Punkmuze

"Meelopers zijn, heu... meelopers. Volstrekt nutteloos. Mensen die niets kunnen interesseren me niet." (Mick Jones van The Clash in een interview met Marc Didden uit '77).

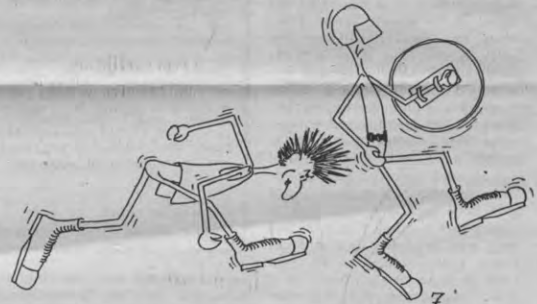
Het is al een paar keer aangegeven, de punkbeweging raakte langzamerhand in de greep van de esthetisering. Maar voor het aftakelingsproces helemaal voltrokken was, schopte punk nog eens wild om zich heen. De beïnvloeding van andere kunstakten is de laatste grote daad van punk geweest. Het was tegelijk de bevestiging van het belang ervan en de ondertekening van het doodvonnis. Van het moment dat punk serieus genomen werd, was het kunst en kunst hoort thuis in musea.

Ook hier heel wat namen en fenomenen die hun graantje van de rage meepikten: Patrick Fitzgerald (poezie), Karole Armitage (dans), E 201 (schilderkunst) enz. Ook de fotografie en het juweel zijn niet meer als voorheen. U zou het allemaal zelf eens moeten bekijken.

Rekuperatie

"Wij willen niet leuk gevonden worden. Het feit dat iedereen tegen ons is bewijst dat we met iets goeds bezig zijn." (Johnny Lydon in een interview met Marc Didden uit '77).

Punk is dood, lang leve de punk van de modehuizen. Kleren, muziek en gedrag, vroeger een symbool van uitdaging worden statussymbolen. De consumptie rekuperert, zoals Lefevre al in '71 stelde, ook hier het nieuwe richtinggevende inzicht. Trendsetten- de modemakers die van de 'street look' een "fashion look" maakten, heetten in

Italiaan met al zijn brillkrem dat in het begin deed, Frank Sinatra." (Bob Geldof in een interview met Marc Didden in '78).

Ook de punks hadden hun voorgangers en voorbeelden. Op de tentoonstelling worden er namen uit de literatuur en de grote kunstbeweging van het begin van deze eeuw geciteerd die het pad van punk geëffend hebben. Gemeenschappelijk is de afkeer van de moderne maatschappij en de radicale reactie die daaruit voortvloeit. Vooral in Amerika waren de alternatieve vaders bekend want in Engeland tierde het anti-intellectualisme welig.

Rimbaud met zijn harde weigering om aan te passen, de Amerikaanse beat-schrijvers, vooral Burroughs, met hun cut-up techniek van schrijven — teksten van allerlei allooï worden gemonteerd —, Artaud met zijn theater van de verschrikking, Genet met zijn gestileerde subversiviteit waren namen die al eens vielen in de betere punk-middens.

Aan het futurisme ontleenden de punks de snelheidskultuur en het brutisme: alle geluid is muziek. Aan het surrealisme de zogenaamde surrealistische metafoor: twee gegevens uit een andere context creëren uit die spanning een nieuwe wereld. De spanning, bijvoorbeeld, tussen een leren jekker en een nationale vlag. Aan het dadaïsme is de punk het agressieve nihilisme schatplichtig. Aan het situationisme, een beweging uit de tweede helft van de twintigste eeuw, de hang naar rebelle en anarchisme.

Wat ik wel gemist heb, zijn de muzikale voorlopers van de punk. The Stooges, Lou Reed, John Cale, enz., allemaal afwezig.

Het nieuwe gedrag werd echter vlug

eerste instantie Westwood, English Eccentrics en Bazooka. Later Versace en Montana. De reclame rekuperert zonder scrupules.

Ook de muzikanten blijven niet ter plaatse trappelen en spelen niet langer dezelfde muziek. Sommigen blijven risico's nemen, anderen spelen op veilig en heten niet voor niets Billy Idol. De vraag is alleen of het allemaal zo jammer is, de evolutie van de punks van het eerste uur. Is het een spijtige zaak dat iemand als Costello van een kleine schreuwelijk een groot ambachtsman geworden is, dat The Strangers niets meer zijn dan een bijna perfecte popgroep, dat Geldof een goed mens is gebleken? Stilstand wordt immers altijd achterstand op de voortdurende werkelijkheid. Punks hadden, net als de gitaarjongens nu, schenen nodig om tegen te schoppen. Rebellen zonder reden zijn zeldzaam, makkelijker is het een schietstijf voor ogen te hebben. Lang leve Genesis en co!

"Wie een hond wil slaan, vindt allicht een hond." (uit het recht op antwoord van het Kulakpresidium, Veto nr. 9).

Vragen staat vrij: Waarom dergelijke tentoonstellingen van een beweging die niet de minste aanspraak op heimwee en nostalgie kan maken? Waarom in een cultureel centrum? Waarom Studio-Brussel-muziek op de achtergrond? Waarom niets over punk in België? Waarom een zo weinig genuanceerde kijk op de muziek-business?

Punkrest is een tentoonstelling die kleiner is uitgevallen dan de reclame liet uitschijnen. Zou zeker de moeite van een bezoek waard. Gratis.

Jan Antonissen

L. DE BEULE
DAGBLADHANDEL

A. VESALIUSSTRAAT 35 LEUVEN
016.23.28.21
OPEN MA. VR. 7.00-19.00 ZAT. 7.00-16.00

Advertisement

Talkshow Student Aid Het Goede Doel; of niet soms?

Onder een matige belangstelling (een 200-tal toehoorders vulden de Grote Aula voor de helft) begon het eerste luik van de driedaagse georganiseerde door Student Aid.

Gemoderd door een (af en toe) zeer spitsvondige Hugo Van Dienderen, verliep de avond bijzonder geanimeerd. In vijf verschillende hoofdstukken werden achtereenvolgens de ontwikkelingsorganisaties, het bedrijfsleven, de politici, de pers en ten slotte de universitaire wereld aan het woord gelaten. Als afwisseling tussen de verschillende panelen bracht een groep uit Trinidad wat ontspannende muziek.

Als supervisor van het project gesteund door Student Aid mocht Herman Deprouw van Vredeslanden de avond openen. Hij legde de nadruk op de belangrijkheid van de keuze van het eiland. De strijd tegen de Sahel moet namelijk nu gestreden worden in de Savanne. Hij vond ook dat de overheid het verlengstuk is van de publieke opinie die de problematiek van de honger in de Sahel al lang vergeten is. Op vraag van de moderator hoe het komt dat de kloof tussen rijk en arm steeds groter wordt, haalde Basiel Maes van Broederlijk Delen drie oorzaken aan. Ten eerste is er de schuld van de derde wereld zelf. Een voorbeeld vormt Ethiopië dat grote bedragen stopt in haar oorlog met Eritrea en dat bovendien meer eigen cornet-beef uitvoert dan vreemde invoert. Ten tweede is er de nefaste politiek van het noorden, met name de VS en de Sovjets, die de derde wereld geen kans laten hun eigen weg te bewandelen. Nicaragua onder andere krijgt van het Internationaal Munt Fonds (IMF) geen kans om zijn schulden te herschikken omdat er te zware voorwaarden aan verbonden zijn. Sociale projecten van de regering missen zo hun doel. Ten derde moet er een politieke dimensie komen in de bewustmaking. Steun aan bevrijdingsbewegingen als Swapo en ANC krijgen veel tegenwind. Bert Cleymans sprak voor het Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (NCOS) over het nog steeds bestaande taboe in de Zaire-politiek. Ook wees hij op het

streefdoel om 0,7% van het BNP te geven aan ontwikkelingshulp zoals beloofd in het verkiezingsprogramma van Martens VI en hij vroeg zich af wanneer dit in concreto het geval zou zijn nu er door het Sint-Anna plan nog 2,8 miljard gereserveerd is van de begroting van ontwikkelingshulp. Op de kritiek dat de sommen voorzien op de begroting (0,55% van het BNP) niet worden uitgegeven door een administratieve traagheid, verweerde Paul Avondbroet van het ABOS zich door te stellen dat omwille van de noodzaak aan kwaliteit voor ontwikkelingswerk de voorbereiding ook langer duurt. Het overschot van de vorige jaren, de zogenaamde stuwmeren, kunnen gebruikt worden voor een grondige projectstudie zodat later de 0,7% zinvol kan benut worden.

Bedrijfsleven

In erg onverwachte bewoordingen kwam Anne Vlemings van de studiedienst van de Generale Bank de rol van het bedrijfsleven in de ontwikkelingshulp toelichten. Hugo Van Dienderen

De banken hebben echter niet snel genoeg de economische regressie zien aankomen zodat ze ook de solvabiliteit van de schuldenaars niet gingen controleren. In die tijd leenden de landen aan 2% terwijl ze na een tijdje een rente van 15% moesten betalen. Het zijn dan niet de landen als Mexico die de grootste schulden hebben, maar wel de Afrikaanse landen die in absolute waarde wel minder moeten betalen doch dit bedrag vertegenwoordigt een groter procent van hun BNP.

Op de vraag waarom geen kwijtschelding van schulden wordt overwogen, zei ze dat ook de banken de gevolgen van het niet kunnen terugbetalen van de rente dragen. Buiten het feit dat een aantal banken over kop zijn gegaan, worden ze minder kredietwaardig op de internationale kapitaalmarkt. In gewone spreektaal: er komen geen beleggingen meer in banken. Tot slot vroeg de moderator de link te leggen tussen de etiek en het feit dat de Generale Bank nog steeds Kruggerands verkoopt. Barclay stopt met investeren in Zuid-Afrika, maar voor de Generale blijkt er hiervoor nog geen reden genoeg te zijn. Om de juiste sfeer weer te geven, volgt nu een stukje uit deze vinnige gespreksronde; Anne: dit is niet iets voor de Generale Bank om te beslissen, de regering moet maar schikkingen treffen. Hugo: hebben de banken dan geen invloed op de regering? Anne: die is blijkaar niet groot genoeg (spottend gelach vanuit de zaal). Ook hier is de etiek ver te zoeken. Kijk maar naar de bedelende

lijke acties tegen Zuid-Afrika was: "Misschien volgend jaar als België het voorzitterschap van de Europese commissie waarnaemt. De toekomst zal dat moet uitmaken." (gelach)

Over de schuldenproblematiek, namelijk de vraag van de NGO's om de schulden in giften om te zetten, repleceerde de kabinetschef dat België slechts voor 1,2% tussenkomt bij de wereld in nood. Dit is een mis-olifant verhouding. Dat België wel schuldenaars over de hele wereld telt, was niet relevant "vermits België ook zijn eigen schulden heeft". Een laatste vraag inzake een verzoek van de NGO's voor de democratisering van het IMF en dus meer inspraak van de ontwikkelingslanden, terwijl België in de VN voorstander blijft van de handhaving van de huidige situatie, werd beantwoord met: "We zullen zien wat de toekomst zal uitmaken". Na de waarzeggerij van regeringskant was het de beurt aan de oppositie. Willy Kuypers sprak over enkele technische aspecten. Het verstreken van premies voor handelstransacties tussen ontwikkelingslanden onderling is een in overweging te nemen maatregel. De binnenlandse markt niet te openen voor de invoer van vlees is geen protektionistische maatregel. De vleesmarkt is in handen van de bourgeoisie en deze klasse moet niet "meer" bevoordeeld worden. Grotere vleesexport betekent ook dat er meer grazers komen, wat dan weer de erosie in de hand werkt. Louis Van Velthoven belichtte voor de SP dat zij tegen de plannen van de huidige minister van defensie om de militaire steun aan Zaire op te voeren, is. De moderator deed opmerken dat het als oppositiepartij gemakkelijk is zulks te verkondigen want dat met de SP in de regering deze steun ooit groter is geweest. Louis Van Velthoven gaf dit toe maar zei dat de SP de laatste jaren een rem heeft gezet op de militaire bijstand door de Zaire-politiek uit de Brusselse salons te hebben gehaald waardoor het lobbyen om steun moeilijker wordt. En in reactie op Marcel Dedeysnes mis-olifant verhouding, zei hij dat België tegenover Zaire een olifant is.

Dirk Achten van 'De Standaard', die het bericht verspreide dat Verhofstadt plannen had om de 6,3 miljard die nu in het 'stuwmeer' zitten eruit te halen om te gebruiken voor andere doeleinden, vertelde dat het nogal meeviel om ontwikkelingsproblematiek aan bod te laten komen in de

krant. Hij ging er wel mee akkoord dat de media en de politici, omdat deze laatste toch elke gelegenheid om in de belangstelling te komen aangrijpen, mede aan het spektakel rond de hulpakties. Dirk Barré van 'De Wereld Morgen' zag in de overdeden centralisatie van het ABOS de reden waarom dit instrument niet efficiënt werkte.

Univ

Professor Borggraaf, van de werkgroep ontwikkelingsamenwerking van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VIIR), raakte het probleem aan van de 'brain drain'. Intelligentie kerelt uit de derde wereld komen hier studeren, doch gaan niet meer terug en blijven hier in het onderzoek. Het moet voor ons een voldoende motief zijn dat de wie mensen kunnen blijven uitdagen zonder dat we een garantie hebben hoe ze die vrijheid gaan benutten. Het is inderdaad beter dat de eerste opleiding in de derde wereld gebeurt, zodat de Vlaamse universiteiten in het beste geval alleen post-graduaat studenten naar hier halen. Daarom gaat nu al 2/3 van de daarvoor voorziene bedragen naar het buitenland.

Professor Eyckman van het Tropisch Instituut in Antwerpen die voor de opleiding van geneesheren instaat wees op het onderscheid tussen geneeskunde en gezondheid. Dit laatste houdt ook de zorg voor degelijke voedselproducten in. Prof. Roosens (antropologie) was voorstander van het opleiden van mensen met inzicht in de Noord-Zuid relatie. Aldus kan onderhandeld worden op een gelijke voet en met respect tegenover de autochtone cultuur. Vermits de universiteiten een weerspiegeling van de maatschappij zijn krijgen we dan een watervaleffect naar de bevolking toe. Dit neemt niet weg dat er steeds een stuk cultuur van de ontwikkelingslanden zal verloren gaan. Prof. Mascalchein, de voorzitter van de studentenaangelegenheden, pleitte voor een medische bekwaamheid tegenover de ontwikkelingslanden. De wetenschap mag niet, zoals in Bhopal, dienen om de verantwoordelijkheid opzij te schuiven. Met deze bedenking kwam een einde aan 'en 3 uur durende debatavond die nieuwigheden afwisselde met onder het stof gehaalde, opgewarmde kost.

Patrick Bruynseraede

Zij winnen!

- Compact Disc:** Vandewalle Hendrik, Naamsestraat 40, 3000 Leuven
- Tafel en stoel:** Swerts Marga, K. Mercierlaan 22, 3030 Heverlee
- Relasziel:** Hendrickx Jan, Dottermanstraat 5, 3060 Bertem
- Ijsser:** Truyns Marleen, Parkstraat 231, 3000 Leuven
- Zetel:** Van Liecop Piet, Bergen 17, 2288 Grobbendonk, Vanhuys Jan, Regastraat 23, 3000 Leuven, Van Huyenegem Danny, Teilmijnstraat 17, 2018 Antwerpen, Lein Franky, Vlammingenstraat 45, 3000 Leuven
- Boekenrek:** Pollen Jan, P. Lebruystraat 4, 3000 Leuven
- Bureaulamp:** Vercauter B., Windmolenveldstraat 7A, 3000 Leuven
- Prikkbord:** Neirynek Steven, Weesbeekdal

- 79, 3071 Kortenberg, Hilde Van Couwenbergh, Pr. J. Eeckhoutlaan 34, 9800 Deinze
 - Spot:** Wim Ingels, Parkstraat 51, 3000 Leuven, Gielen Wim, Jagershoek 4, Schilde, Patrick Boone, Werchtersteenweg 41, Haacht, Peeters Dirk, Henegouwlaan 3, 3500 Hasselt
 - Prijzenpakket:** Diderik Delobie, Leo Darteblan 3, 3030 Heverlee, Bollen Jan, P. Lebruystraat 6, 3000 Leuven, De Rijk Kris, Ischtoweg 90, 2598 Ittem, Geyskens Nancy, Holstraat 6, 3980 Tessenderlo, Depoorter Yves, Busleidengang 8, 3000 Leuven
- Gedeeft de prijzen af te halen vóór eind december 1986 op
vzw Vredeslanden
Ruelvest 127
3030 Leuven

sprak zich uit over het feit dat sommigen met de beschuldigende vinger naar de banken wijzen omdat deze ervoor verantwoordelijk zouden zijn dat tot 40% van de export van de ontwikkelingslanden dient ter aflossing van de schuldenlast (de totale schuldenlast van de derde wereld bedraagt 1000 miljard dollar). De spreker legde uit dat wegens de olieprijsstijgingen in de jaren '70 de banken iedereen gingen financieren.

studenten aan de VUB voor hun Verhaege-feest dat niets meer is dan een zuipartij. Hugo: u vergelijkt nu het Verhaege-feest met de verkoop van Kruggerands. Deze zinnende genoot algemene bijval. Een bedrijfsleider van een kleine firma kwam vervolgens uitleggen dat voor het commercialiseren van ontwikkelingsprojecten nog een rol is weggelegd voor kleine en middelgrote bedrijven. Door nieuwe markten te openen, kan een project na een zekere tijd zelfbedruipend worden en winst gaan maken. In verband met het toekennen van projecten aan de industrie werd Paul Avondbroet nog eens aan de tand gevoeld over de toekennen van de bouw van een metro in de hoofdstad van de Filipijnen, in Manila. ABOS wordt ervan beschuldigd zeer dienstbaar te zijn tegenover het bedrijfsleven, want de niet-gouvernementele organisaties (NGO's) hadden dringender projecten in de Filipijnen. ABOS vindt dat er meer in verstedelijkte gebieden moet gewerkt worden om een afzetmarkt te creëren voor de projecten van het platteland. De metro beoogde een aansluiting van de stadsdelen om ze zo trachten te ontsluiten. Dat zulke prioriteiten bepaald werden door Marcos, probeerde Paul te ontcrachten door te zeggen dat je moet voortgaan op eventueel misleidende informatie, anders kan je in geen enkel ontwikkelingsland een project voeren.

Olifant

Marcel Dedeysne in zijn hoedanigheid als kabinetschef van het ministerie van buitenlandse zaken, vond het nodig te benadrukken dat zijn werk verband houdt met economie en niet met ontwikkelingshulp (aan welk ministerie is dit dan wel verbonden?). Zijn reaktie op het uitvaardigen van moge-

Uit de vele juiste inzendingen heeft onze onschuldige kinderhand de oplossing van *Petra Lernout, Hoef II-straat 52, 3000 Leuven* getrokken. Wij verwachten je op het redaktielokaal van Veto om je prijs (het meinummer van De Nieuwe Maand) in ontvangst te nemen. Ook deze keer kan je het door Veto gemaakte meinummer van De Nieuwe Maand winnen. Korrekte oplossingen stuur je op, of breng je binnen bij Veto, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven. Sukses.

Kruiswoord

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

raadsel

(MH)

- Horizontaal**
1. Met betekenis, betekenisvol — spade;
 2. ankerhand — nevelig;
 3. reeds — oorlogswapen, ze rijden er mee — voorzetsel;
 4. persoonlijk voornaamwoord — deel van het gelaat;
 5. hert — vaartuig;
 6. lastig, dwingerig;
 7. Internationale Spittende Aardappelende Oliebaronnen — deel van het oog;
 8. voorzetsel — windzijde van een schip;
 9. bijwoord — nanofarad (afk.);
 10. onderwijzers.

- Vertikaal**
1. Steekwapen — gek, zot;
 2. ijl, dun — Eire (Itk.);
 3. namiddag (afk.) — onderwijzer (zo noemde men hem vroeger);
 4. voorzetsel — nog een voorzetsel — dwarshout;
 5. familielid — modifikatie van zuurstof waarin de molekulen uit drie atomen bestaat;
 6. slim, leep — voorzetsel;
 7. skibenodigheid;
 8. heilige (afk.) — stof die zo bewerkt is dat ze niet gestreken hoeft te worden;
 9. kiem — kruisboog van een gewelf;
 10. politiemann — science fiction (afk.).

**Fantastische skivakanties
aan studentenbudget!**

10 d. Mayerhofen (Zillertal)
vanaf 9990,-

10 d. Alpe d'Huez
vanaf 11990,-

prijzen inclusief: - autocar
- halfpension
- skiliften

TIENSESTRAAT 64B 3000 LEUVEN
016/20.22.24 TELEX 23140

Advertisement

Na DUO-enquete bij Economie

Toch geen januari-eksamens

In het handelskot is de rust weergekeerd. Gedurende twee maanden leefden de studenten er in onzekerheid. De prangende vraag was: zullen er januari-eksamens gehouden worden (wat tevens de invoering van het twee semestersysteem — een pleonasme — zou impliceren). Maandag 24 november nam de fakulteitsraad de beslissing. De voorzitter van de Studie- en Contactcommissie (Stukokom) Peter Lamens lichtte de beslissing toe.

Het spook van de januari-eksamens dook begin oktober op in het handelskot (dit is de fakulteit economische en toegepaste economische wetenschappen). Het bureau van de fakulteitsraad installeerde een didactische commissie waarin ook twee studenten zetelden (onder meer Peter Lamens). Het advies van de commissie werd reeds eerder uitvoerig besproken (zie Veto nr. 5). Op de fakulteitsraad van 3 november konden de studenten een definitieve beslissing verschuiven naar 24 november. In de tussentijdse periode werd met de Dienst Universitair Onderwijs (DUO) een enquete (zie

kader) gehouden onder de studenten. Maar laten we ons nu concentreren op de fakulteitsraad van 24 november. Op die raad waren de profen nogal verdeeld. Een eerste strekking vond dat men rekening diende te houden met de wensen van de studenten (geen januari-eksamens), iets wat op een relevante wijze mogelijk was dank zij de enquete. De andere strekking wou een uitvoering van het advies van de didactische commissie (wel januari-eksamens). Deze onenigheid zaaide wat verwarring op de raad. Tenslotte werden er drie voorstellen geformuleerd:

1. alles blijft bij het oude
2. het voorstel van de didactische commissie wordt integraal doorgevoerd
3. idem als 2, maar voor een proefperiode van één jaar.

Dit laatste voorstel viel snel weg. Maar de overige hadden hun fervente voor- en tegenstanders. Toen duidelijk bleek dat er helemaal geen consensus mogelijk was (de fakulteitsraad neemt z'n beslissingen bij unanimiteit), eisten de studenten een stemming. Daar het punt als laatste op de agenda stond, hadden al heel wat profen de vergadering verlaten (op dat moment was men reeds meer dan vier uur samen en profen moeten ook nog lesgeven). Bij stemming werd met 13 tegen 8 beslist

om de huidige situatie te behouden en in de volgende jaren geen januari-eksamens te organiseren. Een concreet getal is daar echter niet opgeplakt. Peter Lamens drukt ons wel op het hart dat "zonder de enquete het wegstemmen van de januari-eksamens nooit zou gebeurd zijn".

De raad nam nog enkele andere beslissingen. Zo onder meer dat de paaseksamens verplicht worden. Iets wat eksplicit niet kan volgens artikel 2 van het examenreglement. Dit is evenwel geen pasmunt voor het niet invoeren van januari-eksamens, aangezien deze laatste beslissing pas genomen is na het aanvaarden van de verplichte paaseksamens. De studenten gaan er trouwens maar voorlopig mee akkoord, tot het probleem van het personeelstekort is opgelost. Leuker is het bericht dat de studenten blokverlof krijgen. De laatste week van het semester, wanneer de lessen even schaars zijn als sneeuw in september, wordt een 'officiële' verlofweek.

Nog even terugkomen op de januari-eksamens. Deze zijn slechts voor onbepaalde tijd in de koelkast gestopt. Het kan altijd dat een prof over enige jaren het voorstel uit die koelkast haalt. En wat gebeurt er dan? Misschien had men in het handelskot beter een diepvriezer gekocht.

Christophe Verbiest

Cijfers

De enquete werd door Stukokom, DUO en de profen opgesteld. Bij de verwerking van de resultaten werd telkens een onderscheid gemaakt tussen eerste kan en de andere jaren. De eerste kanners stemden over het algemeen veel neutraler, iets wat wegens het grote aantal eerstejaars (41%) de resultaten soms wat flatterde. De cijfers die we aanhouden slaan dan ook op de hogere jaren (de cijfers van eerste kan staan tussen haakjes), tenzij eksplicit anders vermeld.

In totaal was 61% van alle studenten tegen (47% in eerste kan, 71% in de andere jaren). Waaronder zijn de studenten zo sterk tegen januari-eksamens gekant?

- 65% (62%) vreest dat de tijd aan studie besteed, zal vermeerderen
- 74% (63%) zegt dat de examenstress niet zal verminderen
- 70% (56%) denkt minder tijd te hebben voor socio-kulturele activiteiten
- 85% (55%) verwacht dat januari-eksamens een negatieve invloed uitoefenen op het maken van papers, het lezen van boeken en

het schrijven van de tesis - 61% (46%) meent geen ogenblik rust te zullen kennen vanaf oktober.

Slechts 21% (44%) vindt het goed dat het examen op het afsluiten van de cursus volgt, maar 66% (69%) van de studenten vreest te weinig tijd te hebben de cursus te blokken. Wat de proefexamens betreft is de uitslag duidelijk: 87% (91%) wil dat deze behouden blijven. Op de vraag of men een andere unief zou gekozen hebben, had men geweten dat er januari-eksamens zouden zijn, antwoorden slecht 14% (12%) positief.

De laatste vraag betrof de beoordeling van het twee-semester-systeem (definitieve examens na elk semester over de voorbije vakken). Slechts 16% (37%) is hier voorstander van. De volledige uitslag van de enquete vind je op de Stukokomvalven (in de Ekonomika-bar). Ze liggen ook ter inzage bij Peter Lamens (Stukokom-voorzitter) en Prof. Paul De Grauwe, voorzitter van de didactische commissie. □

Tentoonstelling

Erasmus en Leuven

Vierhonderdvijftig jaar geleden stierf Erasmus, één van de grootste en belangrijkste humanisten uit de zestiende eeuw. In zijn eigen tijd werd hij gerespecteerd en gevreesd, maar ook vandaag blijven bepaalde van zijn thema's verrassend actueel. Op basis van boeken, prenten, schilderijen en archiefstukken werd in de Centrale Bibliotheek van de KU Leuven de tentoonstelling *Erasmiana Lovaniensia* opgezet.

De tentoonstelling is ingedeeld in vijf luiken, die elk een aspect uit het leven van Erasmus belichten. Een eerste gedeelte handelt over zijn jeugd- en vormingsjaren en toont een aantal prenten en boeken van klassieke auteurs en humanisten die Erasmus beïnvloedden. Onder deze auteurs treffen we Horatius en Terentius aan, maar ook paus Adrianus VI, Robert Gaguin, Johannes Despuauterius, Cornelius Aurelius en niet in het minst Rodolphus Agricola. Erasmus zelf verwierf faam door zijn *Adagia* en *Chilades*. In dit boek zijn meer dan 3000 citaten verzameld van klassieke en humanistische auteurs. Erasmus leverde een briljante commentaar bij deze citaten. Soms groeiden hieruit echte traktaten zoals *Dulce bellum inexpertis*, een pacifistisch manifest. Door deze *Adagia* veroverde Erasmus een plaats in intellectueel Europa.

Het tweede gedeelte van de tentoonstelling belicht de banden van Erasmus met Engeland en Italië. Zijn bekendste vriend in Engeland was ongetwijfeld Thomas Morus, de auteur van *Utopia*. Aan hem droeg Erasmus zijn *Moriae encomium* of *Lof der Zoiheid* op. Het woordenspel tussen de naam Morus en het Griekse *moriae* is typisch voor het humanisme. De *Lof der Zoiheid* is het meest succesrijke boek van Erasmus, waar ook nu nog naar wordt verwezen. Bepaalde onderwerpen moeten in het kader van de zestiende eeuw begrepen worden, maar een aantal thema's blijven nog steeds actueel. Uit de lange redevoering waarin de Zoiheid zichzelf prijst, blijkt dat de gezonde dwaasheid de echte wijsheid is, en de gewaande wijsheid de opperste vorm van dwaasheid. Beide thema's worden door elkaar toegepast op de maatschappij, zodat een aantal wantoestanden gehekeld worden, maar zodat ook een ideaalbeeld van de maatschappij geschetst wordt. Moeilijk? Vergelijk dan de zoiheid die nodig is om een vriendschap te onderhouden en de zoiheid die mensen aan de dag leggen wanneer ze oorlog voeren.

In *Enchiridion militis christiani* pleit Erasmus op een schitterende manier voor een algemeen menselijk vroomheidsideaal, een onvervalste beleving van het waarachtig kristendom. Hij verwerpt een formalistische erediens en kent een belangrijke plaats toe aan de lektuur van de Schrift en de sociale bekommernis als basis voor de vroomheid.

In een derde luik wordt de doorbraak van Erasmus als leidend humanist behandeld. Pas op latere leeftijd begon Erasmus Grieks te leren. Samen met Thomas Morus gaf hij de *Saturnalia* van Lucianus uit. Hij leverde tevens een bijdrage inzake handboeken voor het onderwijs. Zelf beschouwde Erasmus zijn uitgave van het Nieuw Testament als zijn belangrijkste bijdrage. Hij was ook verantwoordelijk voor de uitgave van de werken van een aantal kerkvaders.

Het begin van de zestiende eeuw betekende tevens het ontstaan van de Reformatie. Tegen wil en dank werd Erasmus in het konflikt tussen de paus en Maarten Luther betrokken. Dit komt aan bod in het vierde gedeelte van de tentoonstelling. Door zijn kritiek op kerkelijke wantoestanden en door zijn ideeën over vroomheid oefende de humanist invloed uit op de Reformatie. Zelf weigerde hij lange tijd postie te kiezen, aangezien hij een onpartijdig scheidsrechter wou blijven. Uiteindelijk kon Erasmus niet langer neutraal blijven en nam hij in zijn boek *De libero arbitrio* (over de vrije wil), stelling in tegen Luther. Deze laatste antwoorde met *De servo arbitrio* (over de slaafse wil), dat niet boven het nivo van de scheldliteratuur uitstijgt. Tien dagen later schreef Erasmus *Hyperaspistes*, dat later zijn rijpste theologisch werk werd.

Elite

Tijdens zijn laatste levensjaren verbleef Erasmus te Bazel en te Freiburg. Uit het laatste deel van de tentoonstelling blijkt dat hij ook toen nog actief bleef. Erasmus hield zich nog bezig met uitgaven van zijn *Familiarum colloquiorum* die hij reeds veel vroeger had geschreven, maar waarvan enkel piratatedities bestonden die werden van fouten. De *Colloquia* werden gebruikt in het onderrecht Latijn. Er werd een beeld geschetst van het dagelijks leven en de grote pro-

blemen van de tijd. Eens te meer streefde Erasmus tegen onwetendheid, bijgevoel en wantoestanden.

Doorheen heel de tentoonstelling komen de contacten van Erasmus met andere vooruitstrevende humanisten tot uiting. Hij bewoog zich in een culturele en intellectuele elite, waarin we ook Thomas Morus, Juan Luis Vivès, Hieronymus Busleiden, die het prestigieuze *Collegium Trilingue* te Leuven stichtte, Matteus Adriani, Frans Cranevelt en anderen aantreffen. Erasmus speelde een voorraanstaande rol. Zijn enorme intellectuele capaciteiten zijn moeilijk te overschatten. De humanist verbleef te Leuven in 1498 en van 1517 tot 1521. Hij was er nauw betrokken bij de oprichting van het *Collegium Trilingue*. Ondanks zijn grote invloed ondervond hij veel tegenstand in Leuven en vertrok hij naar Bazel. Hij bleef wel contacten onderhouden met het *Collegium Trilingue*.

Blikvanger

Erasmus, een boeiende persoonlijkheid. Toch weet de tentoonstelling niet echt te boeien. Enige voorkennis over het leven van Erasmus is noodzakelijk om de tentoongestelde stukken te situeren. Bovendien zijn tussen de vele boeken, prenten en archiefstukken maar weinig echte blikvangers te vinden. Bij elk stuk werd een plaatje met informatie aangebracht, maar al gauw moet men echt moeite open-

gen om bij het zoveelste boek deze uitleg ook te lezen, tenzij men bijzonder geïnteresseerd is in het leven en werk van Erasmus of in het humanisme in het algemeen. Het opzet van de tentoonstelling was om het boekenbezit in verband met Erasmus te belichten, wat enigszins de monotonie van deze tentoonstelling verklaart. De catalogus laat toe de structuur van de tentoonstelling gemakkelijker te volgen. Zonder deze is het niet helemaal duidelijk tot waar elk van de vijf delen juist loopt. De vrij liggende catalogus werd ingeleid door J. Roegiers, de

hoofdbibliotekaris. Daarnaast bevat het boek een interessant artikel door J. IJsewijn en een overzicht van Erasmus' leven.

De tentoonstelling *Erasmiana Lovaniensia* kan nog bezichtigd worden tot 20 december in de eksposaal van de Centrale Bibliotheek, Mgr. Ladeuzeplein 21. Ze is open op werkdagen van 9u tot 18.30u en 's zaterdags van 9u tot 12u. De catalogus is verkrijgbaar tegen 600 frank. Na 20 december zal hij 1200 frank kosten.

Els Groessens

KVHV

The Importance of being Earnest

Het moet alweer zes jaar geleden zijn dat ik lid was van het KVHV. In eerste kan was dat. Niet dat ikzelf er iets van wist. Mijn moeder had immers alles voor mij geregeld. Op een koude morgen in oktober.

De postbode had een formuliertje bij zich gehad. Van dat ik lid wilde worden van het Katholiek Vlaams Studenten Verbond, en of ze wilde betalen en een handtekeningetje zetten. En mijn moeder, ter goeder trouw, tekende. Want had ik niet gezegd dat ik al lid was van Germania? En wie weet 'n welke verenigingen nog. En dat ...HV was toch ook van de studenten? En katoliek bovendien? Ik was heel boos toen ik die zaterdagmiddag (wij hadden nog les tot 11 uur) thuiskwam. Niet op haar, maar op die ajuinen met hun klakkes.

Misbruik maken van mijn moeder. Het was al erg genoeg dat zij van heel die profenbazaar niks begreep, en nu deze historische nog.

Dus ik op maandagmorgen naar het KVHV-hoofdkwartier, in de verbondswinkel in het Krakenstraatje. Of ze me zo snel mogelijk van de ledenlijst wilde schrappen, en natuurlijk mijn ledengeld retourneren. 200 of 300 fr., ik wil het kwijt zijn. Ik weet nog dat ik eigenlijk niet verwacht had dat mijn wensen zo bereidwillig zouden ingewilligd worden. Alsof ze bang waren dat ik er een zaak van zou maken in Veto of zo.

Veel later heb ik begrepen dat de ledenwerving van het KVHV altijd op die manier gebeurde. Dat nog anderen dan ik het slachtoffer waren geworden van hun fijnzinnige praktijken. Steeds hetzelfde scenario: een formuliertje dat de postbode bij zich heeft, een bericht dat zo'niftoch al lid wilde worden, en een verzoek om te tekenen en betalen. Ik hoorde ook dat het KVHV al meer dan eens berispt was

geweest door de Akademische Overzichten. In de hoop dat ze hun leven zouden beteren.

En vandaag hoor ik dat ze weer bezig zijn. Dat al 50 romanisten (eerste kan, of wat dacht u?) zich ongewild via hun ouders hebben aangesloten bij wat eens Vlaanderen allergruotste studentenvereniging was. En nu ook terecht kwaad zijn.

Ik heb niks tegen het KVHV. Ik racht hun opvattingen en ideeën te respecteren zonder het met ze eens te zijn. Ik zing ook graag eens een liedje en geniet van af en toe een schuimende pint (maar niet in te veel tegelijk). Maar het Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond moet nu eens en voor altijd leren dat het haar nieuwe leden in de toekomst op een andere manier zal moeten werven dan tot nu toe het geval was. Dat misbruik maken van vrouwen dat alle ouders van eerste-kannern hebben in alles wat van Leuven komt, niet meer kan. Niet voor hen zelf, en niet voor ons.

Rudy Lanssens

In oktober 1985 vertrokken Dr. Dirk Van Duppen en Dr. Lief Seuntjes naar Libanon om er te werken in de Palestijnse vluchtelingenkampen. Ze reageerden op een oproep van de Palestijnse Rode Halve Maan om Europese dokters naar Libanon te sturen. Als leden van 'Artsen voor het volk', een organisatie van de Partij van de Arbeid, beklemtonen ze het solidariteitsprincipe met de getroffen bevolking en reageren tegen de imperialistische politiek van Amerika en de Westerse landen. Omdat ze op dat moment de laatste Westelingen in Beiroet waren, vinden ze hun getuigenissen uniek en belangrijk. Via de Belgische pers willen ze meer bekendheid geven aan de ernst van de situatie in Beiroet. Vandaar dit interview, waarvan volgende week het tweede deel verschijnt.

Veto: *Jullie waren pas afgestudeerd aan de UIA toen jullie een goeie jaar geleden besloten om naar Libanon te gaan. Genoeg voorbereid, achteraf bekeken?*

D. en L.: «Ja, voor we er naar toe trokken zijn we ons natuurlijk eerst wat gaan verdiepen in de geschiedenis en de culturele achtergrond van de Palestijnen. Maar jullie doelen misschien meer op de medische kant van de zaak. Daar was die voorbereiding niet zo'n probleem. We hadden allebei al drie maanden stage achter de rug, en ons eerste werk ter plekke sloot daar nogal goed bij aan. Dat eerste werk betrof vooral kuratieve geneeskunde, toegespitst op veel voorkomende ziekten in overbevolkte gebieden, zoals huidaandoeningen en diarree, epidemische ziekten ook.»

«Wat de oorlogsgeneeskunde betreft waren we natuurlijk minder goed voorbereid. We kwamen er wel al van helemaal in het begin mee in contact. Zo konden we langzaam maar met ervaring opdoen en waren we plus minus klaar voor de zwaarste periode: de 2de Rammaddan-oorlog.»

Nestlé

Over het werk van Dirk en Lieve misschien nog het volgende. De Wereldgezondheidsorganisatie onderscheidt drie gebieden waarop artsen in ontwikkelingslanden vooral zouden moeten werken. Ten eerste is er de moeder-kind verzorging. Men gaat regelmatig de kinderen wegen — het gewicht is namelijk een van de voornaamste indicatoren om te zien of alles goed gaat. Er wordt ook veel aandacht geschonken aan het voedsel dat de kinderen van hun moeder krijgen. In Libanon is het probleem vooral dat steeds minder moeders borstvoeding geven, vooral door toedoen van de agressieve reclame voor melkpoeder.

Kinderen opgevoed met Nestlé en geweren. Gezond is anders.

Dokters in Libanon Een land van paradoxen

Dr. Dirk Van Duppen en Dr. Lief Seuntjes: Sterven voor Palestina in Palestina is nog altijd een ideaal. (Foto Peter Vermeiren)

We geven onze kinderen het beste, zeggen ze, maar dan schrik je nogal als je hoort: Nestlé.

Bij dat eerste gebied behoren tevens de problemen van immunisatie. Een tweede veld waar aandacht aan wordt besteed is de zogenaamde 'milieuzorg'. Hoe zit het met het drinkwater, of, in de kampen bijvoorbeeld: wat gebeurt er met afval? Als er zware regenval is komen immers vaak hele gebieden blank te staan doordat de riolen overstromen. En in die modderpoel lopen dan kinderen rond. Ten derde is er dan de gezondheidsopvoeding. Die is vooral op de vrouwen, de moeders gericht — omdat die wat dat betreft meestal veel invloed op de familie, en dan vooral hun kinderen kunnen uitoefenen.

Veto: *Beschikten jullie over voldoende geneesmiddelen en hulpmateriaal om al die zaken aan te pakken?*

D. en L.: «Dat vormde inderdaad een grote moeilijkheid. Voor 1982 had de Palestijnse Rode Halve Maan (PRHM, de 'lokale' afdeling van het Arabische Rode Kruis) een degelijke infrastructuur uitgebouwd. Met de invasie van de Israëli's in 1982 is die echter nagenoeg met de grond gelijk gemaakt — een paar grote hospitalen buiten Beiroet niet te na gesproken. Daarenboven is toen, met de uitdrijving van de PLO, ook het grootste deel van het geschoolde medische personeel op de vlucht geslagen. Vandaar dat we de eerste maanden ook heel veel bezig

gewest zijn met de uitbouw van een nieuwe infrastructuur.»

Door de uitdrijving van de PLO bleef de burgerbevolking weerloos in de kampen achter, waar ze door de Israëli's aan de willekeur van de kristelijke falangisten werd overgelaten.

Veto: *Knack titelt in dat verband: 'De Wraak van de kinderen van Sabra en Chatilla'. Is het waar dat, drie jaar na de slachtpartij, in de kampen de bereidheid om over te gaan tot terroristische acties steeds groter wordt? Dat daar de soldaten van Aboe Nidal geboren worden?*

D. en L.: «Nee, kijk, dat klopt dus niet. Met de kaping van de Achille Lauro bijvoorbeeld werd gezegd dat één van de daders (17 jaar oud) uit het kamp van Chatilla afkomstig was. Wij hebben daarover dan eens navraag gedaan, en niemand bleek de jongen te kennen.»

«De meeste Palestijnen kanten zich trouwens tegen hardere acties, alleen al omdat daarop vaak nog hardere wraakacties volgen. Ze leggen in hun opvoeding ook veel nadruk op verdraagzaamheid. Niet in het minst tegenover de Joden, voor wie ze trouwens veel begrip kunnen opbrengen. Het Joodse volk was immers, evenals de Palestijnen nu, een volk zonder vaderland. Wat ze wel eisen is dat de Israëli's ook het Palestijnse recht op zelfbeschikking erkennen.»

«Van de aanwezigheid van splinter-

groepen zoals die van Aboe Nidal valt binnen het kamp dus nauwelijks iets te bespeuren. Ze hebben er wel, en dat in tegenstelling tot vroeger — toen de PLO de kampen nog controleerde was de groep van Aboe Nidal verboden, een kantoor nu. Er hangen een achtal jonge mensen rond, maar ook die zien er ons inziens helemaal niet als terroristen uit.»

«Veel Palestijnen zijn echter wel te vinden voor aanslagen binnen de bezette gebieden. Sterven voor Palestina in Palestina is nog altijd een ideaal. Maar de vraag is dan natuurlijk of je dat terroristische aktiviteiten dan wel een gerechtvaardigde bevrijdingsstrijd moet noemen.»

Tegelijk wordt echter ook wel duidelijk dat alleen al om redenen van zelfbehoud gevreesd wordt voor terroristische aktiviteiten van kampbewoners. Als dat immers achteraf zou blijken dan zouden wraakacties zeker niet uitblijven.

Broederstrijd

Veto: *In de berichtgeving over Libanon komen heel veel verschillende strekkingen en milities aan bod. Mensen lopen rond met foto's van Khomeini, Qadhafi, Assad, Arrafat en andere leiders. Hebben de kampvoerders daar nu zelf nog zicht op?*

D. en L.: «Ja, dat weten ze allemaal vrij goed. Wel is het zo dat bij de burgerbevolking die tegenstellingen niet zo scherp of zelfs helemaal niet aanwezig zijn. Neem nu de verhouding tussen de Palestijnen en de Sjieten, die momenteel in oorlog met elkaar zijn.»

«Oorspronkelijk zaten die twee partijen in hetzelfde schuitle: ze vochten allebei tegen Israël en hadden (hebben!) elkaar nodig op economisch vlak. Bovendien zijn de kampen eigenlijk meer wijken, waartussen er vermenging optreedt op gebied van huwelijk, school, sport... The usual thing... In 1985 is er dan een kunstmatige grens tussen die groepen geschapen. Sluipschutters schoten vrouwen en kinderen neer. Er was mortiergechut, zonder enige aanleiding. De Amal begon de strijd ook niet met mensen uit de eigen streek, voor wie de psychologische drempel te hoog zou zijn geweest — je gaat niet zomaar schieten op je buurman, en je laat je buurman niet zomaar schieten op je vrouw en kinderen — maar deed beroep op militeleden uit verderafgelegen streken om het kamp te omsingelen.»

«Na de omsingeling begonnen ze dan de toegangen tot het kamp te controleren, wat zeer vernederend was voor de Palestijnen. Daarenboven versten ze medicijnen en andere hulpmiddelen af en eisten ze voedselrantsoenen op.»

«De oorlog werd definitief ingezet toen de Amal met een jeeep het kamp binnendrong en in het wildeweg begon

te schieten. Zo ontstond er een oorlog die eigenlijk helemaal niet gefundeerd is op tegenstellingen binnen de bevolking. De voorstelling van de oorlog als een broederstrijd is dan ook fout.»

Veto: *De verschillen tussen de milities in Libanon vinden meestal hun verre oorsprong in religieuze tegenstellingen (zie kader). Welk godsdienst hangen de Palestijnen aan?*

D. en L.: «O, heel veel verschillende hoor. De grootste groep is soennitisch, maar er zijn ook sjieten bij, kristenen, en zelfs en kleine groep joden. En daartussen zijn er nog nooit problemen geweest. Wat ze samenbindt, is vooral hun nationalisme, hun wil om erkend te worden als een aparte en eigen staat.»

Veto: *Zijn de Palestijnen anti-Westers?*

D. en L.: «Nee, de Palestijnen niet zozeer. De Libanezen dan weer wel. Die benadrukken heel sterk hun culturele eigenheid. Het Islamitisch Réveil speelt daar een grote rol in. Bij de Palestijnen krijgt die tegenstelling niet zoveel kans. Waarschijnlijk vooral dankzij hun hoge scholingsgraad — studeren is heel belangrijk voor de Palestijnen. Als 'land-loos' volk is dat voor hen vaak de enige uitweg naar boven (boven is vooral: de Golfstaten en de VS). Er zitten veel universiteitsren bij die kampbewoners.»

«Het is echter zo dat toen de VS Tripoli gingen bombarderen, dat er door vele kampbewoners eigenlijk werd aangevoeld als een aanval op de hele Arabische identiteit.»

Paradoxs

Veto: *In de krant van woensdag 3 december staat iets over een algemene staking in Libanon. En dat in een land dat in oorlog is?*

D. en L.: «Dat is eigenlijk de paradox van Libanon. Een regering bestaat er in feite niet meer. Elke militie heeft wel zijn eigen minister, maar in werkelijkheid heeft die geen enkele macht. Alleen voor kwesties van algemeen belang (en dat zijn dan vooral economische kwesties: als de Libanese munt te laag zakt t.o.v. de Amerikaanse dollar bvb.) komen ze nog bijeen en wordt er nog samengewerkt. Dan worden ook de kampenoorlogen stilgelegd.»

«Opvallend is echter hoe zulke periodes van stilte telkens door een reeks gebeurtenissen zoals de serie van 12 bomauto's in augustus 11, wordt verstoord.»

«Van wie die afkomstig zijn is onduidelijk. Wel wordt algemeen aangenomen (in Libanon — het is jammer dat daarvoor nooit iets in de buitenlandse pers verschijnt) dat de Mossad (Israelische geheime diensten) er achter zit. Dat de aanslagen waarschijnlijk niet het werk zijn van Libanese of Palestijnse groeperingen blijkt overigens ook uit de verenigde inspanningen die alle partijen, uit zowel Oost als West-Beiroet leverden om de daders op het spoor te komen. (Nvdr.: ook van Aboe Nidal wordt beweerd dat hij een Israëliër agent zou zijn.)»

«In diezelfde periode kreeg Beiroet ook 3 bombardementen van Israël te verduren zonder dat de Israëli's daarvoor een ekkusku hadden, iets wat anders altijd het geval is.»

Israël

Veto: *Maar welk belang heeft Israël daar dan bij?*

D. en L.: «Wij denken dat het vooral de bedoeling is om de situatie in Libanon blijvend gedestabiliseerd te houden. Syrië werkt daar trouwens ook aan mee. Het is niet voor niks dat die twee om de haverklap een andere partij gaan steunen. De optiek is waarschijnlijk: als wij de toestand niet onder controle kunnen houden, dan zullen we zorgen dat niemand daartoe in staat is.»

Zowel Syrië als Israël hebben bepaalde plannen voor Libanon. Damascus beschouwt Libanon nog steeds als een Syrische provincie — ze dromen daar nog al lang van een groot Arabisch rijk — Assad doet in elk geval zijn best om van Syrië het sterkste land van de regio te maken. En Israël ziet in een door kristelijke falangisten geregeerd Libanon de ideale bufferstaat tegen arabische agressors.

Veto: *Daarnter sprak U ook over de economie in Libanon. Bestaat die eigenlijk nog wel — met al dat*

oorlogsgeweld?

D. en L.: «Ja, toch wel. Beiroet was vroeger het St-Tropez van het Midden-Oosten en dat is ook nu nog duidelijk merkbaar. Er is nu steeds veel handel, en ook de bankwereld is nu sterk aanwezig.»

«Verder draaien er in Beiroet zelf ook nog wel een paar fabrieken. In het Zuiden is er vooral veel landbouw, en ook in de Bekaa-vallei (drug-krweek) waar de toestand onder de Syrische bezetter vrij stabiel is.»

«Wat de burgeroorlog betreft, ... tja, ze hebben zich moeten aanpassen, hé. Dat is heel zeker het geval voor de gewone winkelier. Je kunt immers niet eeuwig binnenblijven. Ook al vormt de voortdurende dreiging inderdaad een zware psychologische belasting. Maar de handelaars hebben zich dus maar zandzakjes aangeschaft, en, dat is wel grappig, de meest linkse onder hen zelfs in verschillende, felle, kleuren. Want business blijft business, natuurlijk.»

Lode Desmet
Carla Rosseles

Volgende week: tweede deel

even op een rijtje...

Libanon tel momenteel een vijftal grote bevolkingsgroepen. Er zijn de kristenen (vooral Maronieten) met als speerpunt de kristelijke falangisten. President Djemal behoorde daartoe. Verder zijn er drie Islamitische groeperingen: de Druzen, de Sjiietse moslims (de grootste maar ook armste groep in Libanon, die sinds Komeini veel zelfbewuster en strijdvaderiger geworden zijn), en de Soennitische moslims (de rijksten). En dan zijn er nog de Palestijnen, die vooral sinds 1970 (toen ze uit Jordanië werden buitengezet) in grote getale Libanon zijn binnengetrokken, en die in 1982 uitgegroeid waren tot de grootste economische en militaire macht in het gebied. De PLO was toen zo sterk dat zij tenminste de andere groepen gescheiden kon houden.

Vandaar dat de inval van Israël in Libanon in 1982, waardoor de PLO als politieke en militaire macht moest verdwijnen, zo'n grote romp was. Sindsdien is de burgeroorlog nog erger dan ooit heropgelaaid.

Het Libanon van 1985 is in twee stukken verdeeld. Het noorden wordt bezet door Syrië (en kent zo een relatieve rust), het zuiden wordt gekontroleerd door Israël — dat doet door de kristelijke falangisten te steunen en te bewapenen. En daarmee zijn de Sjiieten dan weer niet gelukkig natuurlijk. Het probleem van de Palestijnen zelf kan als volgt worden samengevat. Zowel Israël als Jordanië bieden hen wel een soort semi-autonomie op de Westelijke Jordaanoever aan, maar dat is duidelijk niet genoeg. Het is precies in de hoop politieke erkenning te verkrijgen van de wereldopinie dat de PLO sinds 1974 alle gewapende aktiviteit buiten de bezette gebieden heeft afgezworen — maar dat schept dan wel een nieuw probleem: een sterke aanroep van splintergroepen die hardere akties willen. □

AD VALVAS

Kriminologie

• Cyclus Prof De Batselier, w 17 december om 20.00 u in de Nieuwe Valk, inkom gratis.

Landbouw

- do 11 dec om 20.00 u. kansas in de fakbar, om 20.30 u. IAAS-avond over de seminaries 'zure regen' in Duitsland en Bourgondië in Frankrijk in LI 00.42
- ma 15 dec om 20.00 u. panelgesprek met prof Vlassak, prof Goedseels en prof Touback over de verschillende diplomatiepunten aan de fakulteit landbouw-wetenschappen in aud De Molen; om 20.00 u. film 'On Golden Pond' in C200K, inkom 60 fr.
- di 16 dec om 20.00 u in LI 00.42 LIWP-avond over Sri Lanka.
- wo 17 dec om 19.00 u. kerstfeest in RC, inkom 250 (leden), 300 (niet-leden).

Min of Meer

Het beste uit de kringbladen

Rektor Dillemans kan er van meespreken: je dommelt even in en hop, je kantoor wordt overspoeld met horden onbeschaafde jongmen die allemaal om een reaktie schreeuwen. Dit maar om te zeggen dat er niet minder dan vijf kringbladen op bespreking wachten. Gelukkig neemt kollega Frans H. Zwans er één over, maar toch: aanpakken gebalzen!

Polstok is het blaadje van de Pol & Sokkers en dat is er aan te zien. Zij komen andravan met een onvervals 'Themanummer politieke bewustwording', gevuld met hartige hapjes als daar zijn een straatteqete over politieke kennis, een St.-Annaartikel, Student Aid en 'StudentenOverleg m.b.t. FakulteitsAangelegenheden'.

Wat ons echter meer interesseert is wat de pollensokkers over zichzelf schrijven. U herinnert zich van vorige keer dat ze bij Rechten een heel bepaald beeld hadden van Pol en Sok — en van Rechten. Welnu, ze zijn het daar roerend me eens: 'Polstok, die voor het eerst sinds mensenheugenis de prentie heeft een degelijk kringblad te willen zijn...' ik kom tenslotte maar uit een VSO-school... en ... er komt verbetering. Neem bv. de 24-

uren waar Politika twee jaar geleden nog hekkensluiser was. Vorig jaar eindigden wij 19de op 32. Bijna bij de eerste helft.'

Reklame staat er ook in de Polstok. Voor De Appel. En voor de Libertad. Slechte karakters als wij zijn gaan we dan onmiddellijk kijken wat die van Rechten vorige keer allemaal hadden op dat gebied en ja hoor: de Erasmus is één van de grootste sponsors.

'Bladen voltypen is niet moeilijk, maar iets degelijks afleveren is een andere zaak.' Nochtans is dat hier wel degelijk gebeurd.

Antwerps

Dat zouden we ook graag zeggen van het Pyromantje, maar we durven niet. Ten eerste verstaan we er al maar de helft van omdat de rest in onbegrijpelijk taal (Frans?, Spaans?) geschreven is. Ten tweede staan er fouten in de stukken die wél in een verstaanbare taal (Antwerps) gesteld zijn. En ten derde zijn de artikels zo vreselijk lang dat we maar niet de moeite gedaan hebben er meer dan de eerste paar regels van te lezen.

Nochtans zullen ze daar'bij Romania een soort bespreking verwachten, dus zullen we maar iets zeggen over de kaart. Die is zoals gewoonlijk stijlvol. En over de lay out. Proper. En kan het zijn dat er daar ergens een baardige prof rondloopt die nogal wat trauma's veroorzaakt? Zo ja, sterkte gewent.

Over Irreëel, het blad van de burgerlijken, hadden we het daarnet al. Het lijkt heel erg op Polstok kwa omvang, manier van drukken en ook kwa inhoud. Zoals gezegd, dat betekent degelijke stof over sociale zaken, onderwijs, debatten en zo meer die ons geen fluit interesseren.

De belangrijkste brok wordt gevormd door de klaagzang van een sukkelaar die al vier keer een tweede zit heeft meegemaakt. 'Ze moesten alle champagne van Leuven in de Dije gieten!' Ge hebt gekij jong, 'tis niet eerlijk; er zijn er zoveel die maar één tweede zit meemaken.

Overigens overschat hij deerlijk de genuegen van de vakantie: 'Het leven eindelijk toegespiet op zijn meest sublieme vorm: een zuiver esthetische beleving'. Waarmee hij bedoelt: 'Schoonheden van Spaans of Italiaans type, ... met: speelse witte of gele badpakken en elegant gedragen bikini's...'. Enzovoort enzovoort. 'Ingenieursfrustraties, weet je wel.' We vragen ons af waar hij het haalt. Zwans is er al op beide manieren doorgeraakt en kan tot zijn spijt niet zeggen dat hij veel verschil heeft gemerkt op het gebied van vrouwelijke belangstelling.

Hart

Ze zijn daar ook hun dekaan gaan interviewen. Die mens heeft interessante zaken te vertellen: 'Het naar de les gaan moet vrij gelaten worden.

ZOEKERTJES

- Te koop: waterkanon, licht beschadigd (achterlicht stuk, deuk in reservoer) plus twee uniformen van het lègion mobile van Brussel. Geweldloos prijsje, Naamsestr. 22, vragen naar Roger.
- 4 musketiers zoeken 4 jonge ladies om hun dinner and dance avondje door te brengen. Spring eens binnen na 22 uur bij Chris, Fil, Jo, Bart, Naamsesteenweg 87, Heverlee.
- Verloren: op woensdag 26/11 in Aud. D van het Rekenecentrum: vulpen met naam erop. Terug te bezorgen bij An Van de Weyer, E. Van Evenstraat 5, of af te geven aan de operator in het URC. Beloning!
- Gezocht: passagiers Kortrijk (en omgeving)-Leuven (zo-avond) en terug (za-middag). Vanaf nieuwjaar of tweede semester. Zw Karen, Prinses Lydialaan 11, Heverlee (kamer 3), of 056/35.02.89.
- Verloren: zwarte malet (is een tekensart) met tekenmateriaal en Veto-sticker tijdens feestelijkheden in de Naamsestraat op maandagnacht II. Graag terug bezorgen op 's Meiersstraat 5. Dank, Tuur.
- Wil u uw kansen op slagen aan de universiteit optimaliseren, neem dan contact op met het centrum voor individuele studiebegeleiding. Tel. 22.85.83.
- Dringend gezocht: ruime en rustige kamer met kook- en wasgelegenheden (ook in gemeenschapshuis). Werner Joosten, V. Decosterstr. 51 (bij afwezigheid berichtje achterlaten).
- Gezocht: vrijwilligers voor pilootproject rond jeugdwelzijnswerk in Evere (Brussel). Info: Jeugd en Stad, Schoolstr. 76, 1080 Brussel, 02/425.11.41. Vragen naar Nik Sercu.
- Tekstverwerking - daktylografie. Zw Ridderstr. 6, Leuven, tel. 016/23.50.64.
- Tof kamerkooz zoekt toeren om vierstemmig barok- en renaissance-muziek uit te voeren. Tel. 23.55.23.
- Zin in liefde en plezier? Zoek plezier hier: Thomas Morus A-108, elke ma en wo ts. 19.15 en 19.30 u!
- Wie was zo lief mijn parkerbalpen (zilverkleurig) mee te nemen vanuit de bib I & w? (24/11) Terug te bezorgen: (kleine vergoeding) Maria Theresiastraat 92, 1ste verd., kamer 6.
- Aan het beste kot van Leuven. Als jullie geen brief naar Bonn sturen, kom ik terug!! (Mr. Lauwers gelieve zich te onthouden).

• Zonnestraalje desparaat enzaam en verlaten zoekt dito konijn te enjoy it in a sunbeam. Zw Juan Al Dente na 23 uur.

• Verloren: zwarte lederen boekentas (op 24/11) in Alma III (omstreeks 18.00 u), terug te bezorgen bij: Verhelst Geert, Beukenlaan 24, 3030 Heverlee.

• Snel en discreet! Voor al uw intieme fotoreportages (ook gewaagd) slechts I adres: Alain D. Lerkveld 78, bel 22.74.01, of contacteer Philippe De V. tijdens lessen 2de kan burgerlijk ir.

• Verloren in het sportkot: donkerblauwe glanzende trainingsbroek met lichte streep, merk: Speedo, naam Vandenbosch binnenin. Graag terug bezorgen aub, want is van klub. Zw Vinkenlaan 19, Heverlee.

• Voor een preciese vertaling nederlandse-frans-italiaans-spaans. Pauskollege 282.

• Dringend hulp. Ik heb een lief te veel. Dat is lastig, vooral 's nachts. Zw Wannnes of Eugene of Mischke.

• Wie rijdt op do 11/12 richting Nijmegen/Arnhem en/of op vrij 12 dec. terug naar Leuven. Mogen we meedrijven? Anne en Manu, Lei 57, Leuven, 057/42.24.00.

• Te koop: alle kursussen TEW (1ste en 2de kan), gloednieuw voor een spotprijs. Zw Groenvelddaan 1, blok 5-109, Heverlee. Egied Vangucht, tel. thuis 013/55.16.06.

• Wil de onnozelaar die nu al voor de derde keer mijn geelverfde fiets wegpakke, deze duidelijk zichtbaar terug zetten? Anders breng ik mijn vermoedens over aan de politie!

• Wie nam mijn zwarte boekentas mee in Acco op 1/12 ts. 16 en 17 uur? Ik kan niet zonder leven! Van Den Bergh, Geldenaaksevest 60.

• Gezocht: wie heeft klein lief poesje teveel? Je raakt het kwijt op Geldenaaksevest 60, Bellen bij Chris of An. Alvast bedankt.

ZOEKERTJE

Zoekertjes zonder commercieel oogmerk (gezocht, gevonden, verloren, e.d.) zijn gratis; andere (te koop, te huur, tukwerk) worden betaald naargelang de ruimte die ze innemen (zie rooster). De redactie behoudt zich het recht over om zoekertjes niet te plaatsen.

Gebruk onderstaand rooster. 1 tekje per vakje. 1 vakje tussen de woorden. Zenden aan of afgeven op 's Meiersstraat 5

										10 BF
										20 BF
										30 BF
										40 BF
										50 BF
										60 BF

Indien de studenten vinden dat ze liever alles uit de cursus of uit de boeken leren, dan is dat voor mij in orde.' en 'Een cursus zou om de vijf jaar herwerkt moeten worden, vind ik.' Snoeyseke, ge zijt een man naar ons hart.

Het blaadje van de Historische kring heette vorig jaar Bannales, het jaar daarvoor Kruu en nu weer Hysteria. Ze weten daar kennelijk niet goed wat ze willen. Nochtans is het eerste nummer van Hysteria opvallend goed. Zelfs het preswewoerdje is voor één keer geen rammelende verzameling gruwelijke klichees die overduidelijk een door de redaktie moegetergde voorman verdraat.

In hun ijver goed van start te gaan onder de nieuwe vlag is geen moeite gespaard: verwijzingen op de voorpagina naar de belangrijkste artikelen, een heus kolofon, literatuurverwijzingen tot in het preswewoerdje en zelfs het traditionele 'No part of this publication may be reproduced...' van schrijfsels die zichzelf al te zeer au sérieux nemen.

Het departement geschiedenis heeft nochtans problemen. Want de laatste jaaren heeft onze Alma Mater al weder generaties historici op de arbeidsmarkt gespuwd. Tot deze begon terug te spuwen.' Als gevolg is het aantal studenten in eerste kan gehalveerd. De nieuwe monitor daaroer: 'Minder studenten kan in twee richtingen werken. Ofwel zijn ze nu allemaal echt gemotiveerd. Ofwel zitten wij nu met de overschot, omdat de beste studenten recht of ekonomie studenten.' Als Zwans zo ziet wat er de Valk en de Dekenstraat frekwenteert is zijn mening snel gevormd. So long.

Het Uur Zwans

- Te koop: driekoppig gasvuur met oven. V. Decoster 64.
- Gezocht: wekelijkse lift van naar Turnhout. Kostendeling. Dirk Kennis, Kapucijnenvoer 197, tel. 014/41.79.53
- Gezocht: lift voor 2 of 2 personen Leuven-Brasschaat, vrijdagavond en/of mamorgen. Kostendeling. (eventueel ook tot A'pen Roosevelt of Merkssem). K. Van Hoof, Mechelsestr. 77, w Ploegsebaan 29, Brasschaat, 03/663.07.91.
- Ik zoek vervoer met de wagen tussen Kortrijk en Leuven (heen en terug) en wil delen in de onkosten. Koen Warlop, F. Lintstr. 110, Leuven, best na 19 u, bij afwezigheid berichtje achterlaten.
- Waar is mijn boekentas? Een witte jutte zak verloren ten opzichte van krantenwinkel aan Alma II. Belangrijke notices! Hilde Van Meerbeek, K. Mercierlaan 25, Heverlee.
- Als nieuw: Kafka-cyklus (6), 800 Eco (le nom de la rose), 200 Cook (hist. of narr. film), 1000 2 maal Duras ('l'antant), ik ali e.v.a. w.p. k. albert. 36, wo v.a. 18 u. of do to 17 u.
- Verloren: sleutel met pillampje als sleutelhanger op de 24 urenloop, terug bij Hilde, Wierinkstr. 2, of afgeven in HdR, veel dank.

Paris, c'est fini

Veto zond haar zonen uit en daar plukt u volgende week de vruchten van: interviews met:

Christophe Oriega, 'délégué' van Nanterre in het Nationaal Koördinatiekomitee, Jean-Hughes, werknemer in een drukkerij, la préfecture de police, de curé van de Notre Dame

zen overzicht van de gebeurtenissen, het onderwijssysteem en de wet Devaquet, de structuur van de Franse studentenorganisatie, enkele losse indrukken en het Grote Betogersbluboek. □

De favorieten: Broekman over Benjamin Tegen de vooruitgangsideologie

Prof. dr. Jan Broekman hield op 3 december in het kader van de reeks "De Favorieten" een lezing over Walter Benjamin.

De lezing eiste van de toehoorders heel wat geestesactiviteit. (En was misschien voor velen net iets te hoog gegrepen. Er was na afloop slechts een enkeling die een vraag durfde stellen.) Net zoals bij de lezing van Prof. Burms over Borges, was enige bekendheid met het dekonstruktieve denken en met de ideeën van het postmodernisme zeker geen overbodige luxe. Wie daarop een beter zicht wil krijgen kunnen we alvast aanraden op 17 december te gaan luisteren naar Samuel Jsseling over zijn favoriet, Jacques Derrida.

Broekman, doent wijsbegeerte aan de rechtsfakulteit, is een zeer veelzijdig man die naast zijn filosofische kennis ook onder andere een enorme muzikale bagage bezit. Wie het werk van de muzikale duizendpoot Wim Mertens kent, heeft Broekman misschien al aan het werk gezien samen met Soft Verdict, of heeft op de platenhoeken van deze groep al wel eens een tekst van zijn hand gelezen. Daarover zullen we het hier niet hebben. Wel over een Duitse cultuurfilosoof uit de eerste helft van de twintigste eeuw, Walter Benjamin (1892-1940).

Geen levenswerk...

Broekman gaf geen coherente lezing over zijn favoriet. Hij wou dat niet. Het kan ook niet. Globaliserend, unifereerd spreken over Benjamins werk (in de zin van "levenswerk", een notie die past in een negentiende eeuwse estiek) zou ingaan tegen diens eigen manier van denken. Hij verzette zich immers tegen de meestal onbevragede vooronderstelling dat een zekere onveranderlijkheid, een duurzaamheid, eigen zou zijn aan het leven. Hij wees de opvatting af als zouden in de geschiedenis de momenten van lineariteit en vooruitgang overheersen. Hij bekritiseerde de gewoonte om in de geestesgeschiedenis "een nieuw dogma voor te stellen als ontwikkeling van een vroeger, een nieuwe dichtersschool als 'reaktie' op een voorafgaande, een nieuwe stijl als 'overwinning' van een

oudere". Zijn grootste vijand was de ideologie van de Vooruitgang, het geloof dat we vanzelf vanuit het huidige tijdsgewricht in een beter zullen terechtkomen, het geloof dat opgesloten ligt in woorden als "samen", "optimisme", "groei", "vooruitgang"...

... maar fragmenten

Je kan dus onmogelijk in grote samenhang spreken over Benjamins "levenswerk", je bent erop aangevallen te schetsen, scènes op te roepen.

Broekman haalde in een eerste scène Benjamin naar voren als lezer in de Parijse Bibliothèque Nationale, waar ook Rainer Maria Rilke nog had vertoefd. Rilke die de gelukservaring van het lezen omschrijft als "Wat een gelukkig lot, ik heb een Dichter." Rilke houdt daarbij nog vast aan de idee van de "auteur" als "Schepper" van een globaal levenswerk. Benjamin kent ook zo'n gelukservaring, maar hij leest op een andere wijze. Hij let op het toevallige, het intentionele. Benjamin verzamelt fragmenten, citaten, waarmee hij zijn "Passagen-werk" (waarvan slechts enkele stukjes zijn gepubliceerd) wil samenstellen. Een citatenboek dat de trost macht van het Auteurschap doorprijkt, een boek dat de fragmenten tegenover elkaar plaatst, dat tegenstellingen naar voren haalt zonder ze op te heffen. En dat is essentieel: de tegenstellingen tegenstellingen laten zien; er is geen eenheidsbrengende "Aufhebung", de tegenstellingen zijn er niet om dialectisch opgelost te worden om de heilheid van een levenswerk te provoceren.

Steeds opnieuw

Een tweede scène voerde Georges Bataille ten tonele, destijds directeur van de Parijse Bibliothèque Nationale, en een vriend van Benjamin. Ook Bataille komt op tegen de ideologie van de "groei". Dat onze economie gebaseerd is op de notie "schaarste", is volgens hem waanzinnig: het is het denken van de schaarste dat ons het kapitalisme heeft opgeleverd. Wij stellen "produktie" voorop, Bataille de "dépense", de verkwinging, de overvloed die niet te kapitaliseren is, niet te monopoliseren. En hij wijst er op dat monopolisering niet enkel een kwaal is van de strikt economische sfeer; ook de filosofie lijdt eraan: Hegels alomvattend systeem, dat pre-

tendeert een vast fundament te hebben, is voor Bataille een sublieme vorm van monopolisering; vanuit één enkel unifierend begrip, de "Geest", wordt alles verklaard, wordt het fragmentarisch karakter van de werkelijkheid verdoezeld, worden de tegenstellingen toegebedekt.

Ook Walter Benjamin heeft de economie van ons leven aan de kaak gesteld, hij heeft getracht de filosofie samen te brengen met die economie. Elke kennis is een moment van bezit, en dat is in tegenstelling tot wat de filosofie hoort te zijn. Filosofie kan niet de "eigenaar" van kennis, van ideeën zijn. Hegel kan niet de eigenaar zijn van de dialectische methode, Freud niet de eigenaar van het Oedipuskompleks. Dat eigenaarschap is net als het auteurschap een mythe die moet neergehaald worden, gedekonstrueerd. Kennis als een "hebben" beschouwen, impliceert dat het "gedachte" (als een koopwaar is. Wie zich "invoelt" in de gedachten van z'n voorgangers, gedraagt zich als een konsument, trots op de positie die hij inneemt op de goederenmarkt van de gedachten.

Maar wat is filosofie dan, als we afstand moeten doen van "kennis als een hebben"? Voor Benjamin moet de filosofie zich buiten de economie houden, althans buiten de economie waarin de verdeling van goederen gebaseerd is op schaarste. Filosofie is het "onophoudelijke ademen", een steeds opnieuw beginnen.

De "naam"

Waartoe dient de filosofie dan? Dat kan volgens Broekman niet coherent uitgelegd worden. Benjamin is een leermeester in fragmentarisch denken. Als je Walter Benjamin vaak leest, leer je af om in fragmenten toch nog een totaliteit te zoeken, leer je af achter de vraag toch nog een antwoord te zoeken dat terugleidt tot de veilige stal van de theorie. Eén zwaartepunt in de filosofie heeft ie aan de orde gebracht: de "Darstellung". Wat volgens Broekman betekent: "Dit raadsel op te geven en in de filosofie te beleven: namelijk dat gedachten ER ZIJN." Het "ER ZIJN", of de "presentie", waarbij de vraag naar referentie wegvalt, waarbij de vraag naar het verleden vóór het nu, naar de toekomst achter het nu, wegvalt.

Walter Benjamin is de filosoof die duidelijk gemaakt heeft dat filosoferen betekent: het zoeken (zonder de zekerheid van het vinden) van een naam voor de werkelijkheid. Een "naam", en geen "begrip", want een begrip maakt steeds reeds deel uit van een voorafgegeven epistemologisch systeem. De werkelijkheid heeft pas een naam in het "nu", niet ghyptoteerd door een verleden of een toekomst. "Naam" is het grondwoord waarover "kapitalistische" filosofen anders zullen moeten gaan denken. "Een naam die wordt uitgeroepen doet iemand opschrikken. Een naam is een snijpunt van de goddelijke realiteit met de menselijke taal," dat waren zowat de laatste bedenkingen van Prof. Broekman.

Marxistisch?

Het was voor filosofen, literatuurwetenschappers, kunsthistorici en anderen zeer zeker een boeiende lezing, die eens een andere kijk op Benjamin gaf dan deze die je gewoonlijk aantreft in de traditionele interpretaties van zijn werk. Maar één element was eigenlijk opvallend afwezig in Broekmans uiteenzetting: namelijk Benjamins inschakeling van zijn werk in de marxistische theorie. Dat Broekman Benjamin een dekonstruktionist avant la lettre noemde, deed enigszins vreemd aan. Het dekonstruktieve denken is immers essentieel anti-finalistisch, terwijl het marxisme, evenals het kristendom, de Verlichtingsideologie enzovoort gevange zitten in een finalistische visie, die de doelgerichtheid van de geschiedenis, de ontwikkeling, aanneemt.

Raf Pauwels

AGENDA

samenstelling Jan Van der Linden

Donderdag 11 december

- 10.00 u. **FILM** The Killing Fields, in Aud. Michotte (Psych. Inst.), org. basisgroep geweldloze weerbaarheid.
- 18.00 u. **FAKKELTOCHT** voor de democratisering van het onderwijs. Verzamelen op Ladeuzeplein, org. RAK.
- 20.00 u. **LEZING** Toegepaste kunsten tijdens het fin de siècle door Frank Schittekat, in Aud. Ves., inkom 100/120, org. amarant
- 20.00 u. **DEBAT** Opera image, met Gerard Mortier, Eric de Kuyper, Herman van Eyck en Johan Thielemans. In Vlaamse Leergangen, inkom gratis, org. Stuc, DAF en CCN
- 20.30 u. **DANS** Face à Face door Michèle Anne De Mey. In Stadsschouwburg, inkom 140/200, org. Stuc.
- 21.00 u. **OPTREDEN** The Mighty Lemon Drops. In Stuc, org. Stuc, inkom 250/320.
- 22.00 u. **FILM** Silkwood. In Aud. Michotte (psych. inst.), org. basisgroep geweldloze weerbaarheid

Vrijdag 12 december

- 20.30 u. **DIAMONTAGE** over Amnesty International. In Begijnhof 16, inkom gratis, org. A.I.
- 21.00 u. **CAFE-CHANTANT** t.v.v. De Morgen. In Elcker-ik, Blijde Inkomstr. 115, inkom gratis, org. Elcker-ik

Zaterdag 13 december

- 20.00 u. **POEZIE** De nieuwe tachtigers, 25 jonge, Vlaamse dichters, o.a. Luc Fierens, Tom Lanoye. In De Blauwe Schuit, inkom 70, org. initiatief Clumzy

Zondag 14 december

- 11.00 u. **TONEEL** In het donker staan en weten van de rozen, door de Zwarte Komede, Antwerpen. In Balletcentrum Frie Stenuit, org. initiatief

Maandag 15 december

- 20.00 u. **FILM** Opera image Eika Katappa van Werner Schroeter. In Vlaamse Leergangen, inkom 80/100, org. Stuc, DAF, CCN
- 20.30 u. **POPPEATER** De poesjes van Sint-Andries. In Aud. AZC, Minderbroedersstr. 17, inkom 100, org. Medica
- 22.30 u. **FILM** Opera image Senso van Luchio Visconti. In Vlaamse Leergangen, inkom 80/100, org. Stuc, DAF, CCN

Dinsdag 16 december

- 08.00 u. **VOETTOCHT** 4 afgevaardigden per kring irection naar het Rogierplein en Coens, org. VRG
- 13.00 u. **BETOGING** Verzamelen te Leuven op het Ladeuzeplein voor de grote betoging, org. NAK
- 20.00 u. **FILM** Opera image La Traviata van Walter Bockmayer. In Vlaamse Leergangen, inkom 80/100, org. Stuc, DAF, CCN
- 21.00 u. **KONCERT** The died pretty. In Stuc, inkom 200/250, org. Stuc.
- 22.30 u. **FILM** Opera image E la nave van Federico Fellini. In Vlaamse Leergangen, inkom 80/100, org. Stuc, DAF, CCN

Woensdag 17 december

- 12.00 u. **KONCERT** Piano Alain Franco, met werk van Van Hove, Schönberg, Beethoven. In L & W, 8ste verd., inkom gratis, org. L & W
- 17.00 u. **LEZING** De favorieten Samuel Yseling over Jacques Derrida. In Stuc, inkom gratis, org. Stuc
- 20.00 u. **FILM** Opera image L'année derrière à Marienbad van Alain Resnais. In Vlaamse Leergangen, inkom 80/100, org. Stuc, DAF, CCN
- 20.15 u. **KONFERENTIE** Etiek en inwendigheid door prof. Verhack. In Hoger Instituut voor Wijsbegeerte, inkom gratis
- 20.30 u. **INFO** Kopje rollen, een bundeling informatieve spelen over mensenrechten. In Begijnhof 16, inkom gratis, org. A.I.
- 22.30 u. **Opera image** Moses und Aaron van Jean-Marie Straub. In Vlaamse Leergangen, inkom 80/100, org. Stuc, DAF, CCN

Donderdag 18 december

- 20.00 u. **LEZING** Het fin de siècle als inspiratiebron voor hedendaagse kunst door Bart Verschaffel. In Aud. Ves., inkom 100/120, org. amarant
- 20.00 u. **FILM** Rwanda, het hart van Afrika van Lode Nusselein. In Aud. Minnepoort, inkom 80/120, org. CCN
- 20.00 u. **KERSTKONCERT** door het L. Universitair koor o.l.v. P. Dejans met werk van o.a. Monteverdi, Poulenc, Schütz.... In St-Kwintenskerk, org. LUK
- 20.30 u. **DANS** Juste ciel door Nicole Mnuusoux. In Stuc, inkom 140/200, org. Stuc.

TENTOONSTELLINGEN

- Selektie uit het kunstpatrimonium van de provincie Brabant in Faculty Club, van 5 t.e.m. 19 dec. (10.00 tot 11.30, 15 tot 19 u.)
- Stefania Unwin en Kris Heyman, kleurtekeningen, schilderijen en grafiek in UZ. Gasthuisberg tot 21 dec.
- Erasmlana Lovaniensia in Centrale Bibliotheek t.e.m. 20 december
- Felix Timmermans: dubbeltalent in L & W, expozaal t.e.m. 12 december

